

"รวมพลังเดินหน้า ฝ่าวิกฤตคอร์รัปชัน"

ชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ
... ชุดที่ ๒ ...

คำนำ

เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง รวมทั้งพนักงานมหาวิทยาลัย ล้วนเป็นผู้ปฏิบัติงานในส่วนราชการที่ได้รับการคุ้มครองสรรหาด้วยวิธีการต่างๆ ให้เข้ามาทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จตามนโยบายของรัฐหรือหน่วยงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศชาติ แต่ด้วยสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยต่างๆ ได้ชักนำ ผลักดันให้อาจเกิดความโลภ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลัก จนถึงขั้นหลงลืมละทิ้งคุณธรรมและเลือกปฏิบัติในทางที่ผิด หรือมีเหตุปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้บางคนกระทำการทุจริต ไม่ว่าจะเป็นการถูกผู้มีอำนาจเหนือกว่าบังคับหรือกระทำการโดยขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องจนนำไปสู่การทุจริต

การจัดทำชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ ๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีแนวทางแก้ไขสถานการณ์เมื่อถูกบังคับให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริต ทราบถึงมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือการขอความช่วยเหลือเมื่อถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับความไม่เป็นธรรม ข้อควรระวังในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริต ช่องทางและวิธีการร้องเรียนการทุจริต ตระหนักถึงบทลงโทษและผลกระทบที่จะได้รับจากการทุจริต อันเป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริต ให้กับบุคลากรทุกภาคส่วน นอกจากนี้ จะมีเนื้อหาสาระสำคัญของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงาน ป.ป.ช. คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะประโยชน์ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต และเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

สำนักงาน ป.ป.ช.

กันยายน ๒๕๕๘

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑	
เปิดฉากการทุจริต	๓
บทที่ ๒	
การแก้ไขสถานการณ์เมื่อถูกบังคับให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริต และมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือ	๘
บทที่ ๓	
ข้อควรระวัง องค์ความรู้ในการเฝ้าระวังการทุจริต ช่องทางและวิธีการร้องเรียนการทุจริต	๒๑
บทที่ ๔	
บทลงโทษผู้กระทำการทุจริต	๓๘
บทที่ ๕	
ปิดฉากการทุจริต	๔๙
แบบการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต / ร่ำรวยผิดปกติ	๕๘
แบบแสดงความเห็นเกี่ยวกับชุดความรู้ การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ ๒	๕๙

บทที่ ๑

เปิดฉากการทุจริต

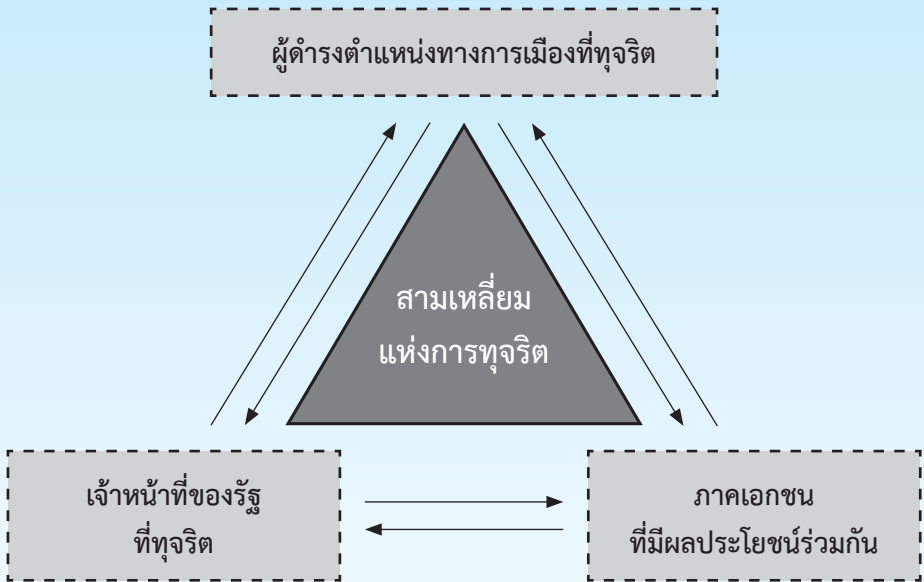
มูลค่าความเสียหายของเงินงบประมาณแผ่นดิน
ซึ่งประเมินเฉพาะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลค่าความผิดอาญาและร่ำรวยผิดปกติ
ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๕๗,๘๐๗ ล้านบาท
จากเพียงแค่ ๙๙ คดี เป็นความเสียหายในส่วนของราชการถึง ๓๓๒,๙๗๙ ล้านบาท
รัฐวิสาหกิจ ๒๔,๗๗๖ ล้านบาท และท้องถิ่น ๓๘ ล้านบาท

“หากเงินงบประมาณจำนวน ๓๕๗,๘๐๗ ล้านบาท ที่ถูกทุจริตได้คืนมา
ประชาชนจะได้รับประโยชน์อย่างมากมาย เช่น ถนนหนทางที่มีคุณภาพปลอดภัย
โรงพยาบาลสำหรับดูแลยามเจ็บป่วยได้เป็นอย่างดี สถานศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึง
ระดับอุดมศึกษา มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย
ในด้านอื่นๆ อีกมากมายหลายด้าน ...”

“การทุจริต” เกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ชอบของผู้มีอำนาจเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งผู้เกี่ยวข้องมีทั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ทุจริต เป็นผู้กำหนดนโยบายหรือสั่งการ มีเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง รวมทั้งพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ทุจริต เป็นผู้ปฏิบัติ มีภาคเอกชนที่มีผลประโยชน์ ร่วมกันเป็นผู้ได้รับงานจากทางราชการอย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละกลุ่มเป็นทั้งผู้ให้ผลประโยชน์ และผู้รับผลประโยชน์ที่เกื้อกูลกัน เปรียบเสมือน “สามเหลี่ยมแห่งการทุจริต”

ทิดเต๋ว่าโหม่ หาก ๓ กลุ่มนี้ร่วมกัน ทุจริตเมื่อไร จะสร้างความเสียหายให้กับประเทศชาติและประชาชนอย่างมากมายมหาศาลเมื่อนั้น

ไซ่เลยทิดโต้ง ถ้าหยุดกลุ่มใด กลุ่มหนึ่งได้ ความเสียหายที่จะเกิดขึ้น คงจะลดน้อยลงไป

การทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีลักษณะดังนี้ ...

เป็นผู้กำหนดนโยบายหรือกฎระเบียบต่างๆ ขึ้นมาโดยเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้ใดผู้หนึ่ง แต่อ้างว่าเพื่อประโยชน์ของสาธารณะ รับผิดชอบต่อชนจากภาคเอกชน ใช้อำนาจบังคับหรือสั่งการให้เจ้าหน้าที่นำนโยบายไปดำเนินการทุจริตหรือแสวงหาผลประโยชน์มาให้กับตนเองหรือผู้ใดผู้หนึ่ง โดยอาจมีผลประโยชน์เกี่ยวกัน

การทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะข้าราชการ พนักงานราชการ และ ลูกจ้าง รวมทั้งพนักงานมหาวิทยาลัย มีลักษณะดังนี้ ...

เป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายหรือการสั่งการจากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจมีความเต็มใจปฏิบัติตามเพื่อแลกกับผลประโยชน์บางอย่างหรือเสนอโครงการสนองความต้องการของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือมีความจงใจที่จะกระทำการทุจริตเสียเอง หรือถูกบีบบังคับให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริต หรือกระทำการใดๆ โดยขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง จนนำไปสู่การทุจริต

การทุจริตของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการ มีลักษณะดังนี้ ...

เป็นผู้ให้สินบนหรือผลประโยชน์แก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ทุจริต รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริต เพื่อแลกกับการได้รับงานจากทางราชการ หรือเพื่อขอรับใบอนุญาตต่างๆ จากทางราชการ หรือเพื่อเลี้ยงภาษี หรือเพื่อความสะดวกในการประกอบธุรกิจ หรือผลประโยชน์ในด้านอื่นๆ หรือมีความเชื่อผิดๆ ว่าการให้ทรัพย์สินกับเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วจะทำให้ได้รับบริการที่รวดเร็วขึ้น รวมทั้งการร่วมมือกันเองในการฮั้วประมูล

จากลักษณะการทุจริตของทั้ง ๓ กลุ่ม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” คือปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เงินงบประมาณแผ่นดินถูกทุจริตไป ในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติและรับผิดชอบโครงการตามนโยบายหรือการสั่งการที่ไม่ถูกต้อง ถ้าขาดความร่วมมือหรือความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว การทุจริตจะกระทำได้อีกหรือแทบจะกระทำไม่ได้เลย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ล้วนเป็นผู้ปฏิบัติงานในส่วนราชการที่ได้รับการกลั่นกรองสรรหาด้วยวิธีการต่างๆ ให้เข้ามาทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จตามนโยบายของรัฐหรือหน่วยงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศชาติ แต่ด้วยสภาพแวดล้อมหรือเหตุปัจจัยต่างๆ ได้ชักนำผลักดันให้อาจเกิดความโลภ เห็นประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก จนถึงขั้นหลงลืมละทิ้งคุณธรรมและเลือกปฏิบัติในทางที่ผิด แต่สำหรับบางคนอาจเข้าไปมีส่วนร่วมกับการทุจริตด้วยความจำเป็น ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆ ก็ดีสามารถแยกสาเหตุการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้เป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

๑. จงใจกระทำการทุจริต เพื่อให้ตนเองหรือผู้ใดผู้หนึ่งได้รับผลประโยชน์ อาจไม่ใช่เฉพาะที่เป็นตัวเงิน แต่อาจเป็นตำแหน่งหน้าที่ที่สูงขึ้นและความมั่นคงทางครอบครัว การจงใจฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยงกฎระเบียบ การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ การละเว้นการปฏิบัติตามหน้าที่ การเรียกรับทรัพย์สิน หรือการกระทำอื่นๆ ซึ่งคนกลุ่มนี้มีจำนวนน้อย แต่กลับทำให้ส่วนราชการได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจจากประชาชนน้อยลง เปรียบเสมือนสุภาพสตรีไทยที่ว่า “ปลาเน่าตัวเดียวแต่เหม็นไปทั้งข้อง”

๒. ถูกบังคับให้กระทำการทุจริต โดยอาจจะตกอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือมีเหตุปัจจัยต่างๆ มาบีบบังคับ เช่น ถ้าไม่กระทำจะถูกผู้มีอำนาจเหนือกว่ากลั่นแกล้งหรือโยกย้ายอย่างไม่เป็นธรรม หรือใช้อำนาจอิทธิพลข่มขู่ให้ต้องยอมกระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริต เป็นต้น

๓. ขาดความรู้ความเข้าใจถูกต้องจนนำไปสู่การทุจริต ไม่รู้ว่าการผิดการณ์ที่กระทำไปนั้นเป็นการทุจริต รวมทั้งการกระทำที่ไม่ศึกษาระเบียบกฎหมายซึ่งอาจปฏิบัติต่อๆ กันมา แต่เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง

ลองคิดดูให้ดีว่า ...

คุ่มไหม !!! หากเราช่วยเขาแล้วเราต้องโดนตราหน้าว่าเป็นพวกโกงชาติ
โกงประชาชน

คุ่มไหม !!! หากเราช่วยเขาแล้วเราต้องสูญเสียเกียรติยศชื่อเสียงและศักดิ์ศรี

คุ่มไหม !!! หากเราช่วยเขาแล้วเราต้องสูญเสียความภาคภูมิใจกับตำแหน่ง
หน้าที่ราชการหลังเกษียณอายุราชการ

คุ่มไหม !!! หากเราช่วยเขาแล้วเราต้องติดคุกติดตาราง ... ลองคิดดูให้ดี

หากไม่ยอมตกเป็นเครื่องมือในการทุจริต องค์ความรู้ที่ควรทราบไว้ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในสถานการณ์ที่ถูกบังคับบีบให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริตจะต้องทำอย่างไร ? หากเราไม่ยอมที่จะกระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริตด้วยแล้วจะมีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยานหรือไม่ ? การขอความช่วยเหลือไปยังบุคคลหรือหน่วยงานเมื่อถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับความไม่เป็นธรรมจะทำได้อย่างไร ? ข้อควรระวังในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อไม่ให้เกิดการทุจริตจากความไม่รู้มีอะไรบ้าง ? เราจะร่วมกันเฝ้าระวังการทุจริตในเบื้องต้นได้อย่างไร ? และถ้าเกิดการทุจริตขึ้นจะไปร้องเรียนได้ที่ไหน ? **คำตอบและทางออกจะปรากฏในบทที่ ๒ และบทที่ ๓ ...** แต่หากท่านเลือกที่จะจงใจทุจริตหรือยินดีเข้าร่วมทุจริตโปรดตระหนักถึงบทลงโทษทั้งทางวินัยและอาญา รวมทั้งผลกระทบที่จะต้องได้รับ **ในบทที่ ๔ และบทที่ ๕ ไว้ให้ดี**

บทที่ ๒

การแก้ไขสถานการณ์

เมื่อถูกบังคับให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริต และมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือ

การกระทำการทุจริตเพราะถูกบังคับหรือถูกสั่งการนั้นไม่อาจปฏิเสธได้ว่าไม่มีอยู่จริง ในหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นอย่างมากเพราะหากไม่ทำตามหรือไม่ร่วมทุจริตด้วยแล้ว อาจถูกผู้มีอำนาจเหนือกว่ากลั่นแกล้งหรือกระทำการอื่นๆ ให้ได้รับความเดือดร้อน หากใครที่ต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้หรือใครที่ไม่อยากร่วมกระบวนกรทุจริต ในบทนี้จะเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขสถานการณ์เมื่อถูกบังคับให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริต มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน การกันบุคคลไว้เป็นพยาน รวมทั้งการขอความช่วยเหลือไปยังบุคคลหรือหน่วยงานเมื่อถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับความไม่เป็นธรรมให้ทราบกัน

สวัสดิศรีรับทิดโต้ตั้งทิดเต้ ได้ข่าวว่าลูกของทิดโต้ตั้งสอบบรรจุเข้ารับราชการได้ ยินดีด้วยนะครับ

สวัสดิศรีรับเจ้าหน้าที่ ไข่แล้วครับ วันนี้จะมาขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่เพื่อไปสอนลูกต่อไปนะครับ

ได้เลยครับทิดโต้ตั้ง การรับราชการนั้น จะต้องคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก ทำงานเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศชาติ และที่สำคัญจะต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริต

ครับเจ้าหน้าที่ ยิ่งช่วงนี้มีข่าวการทุจริตเกิดขึ้นในส่วนราชการมากมาย แล้วลูกผมควรจะปฏิบัติหน้าที่ราชการและปฏิบัติตนอย่างไรครับ ถึงจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริต

ทศโต้งควรวให้ลฎปฏิบัติหน้าท้ราชการและปฏิบัติตนดั่งนี้เลยนะครับ

๑. ตั้งใจปฏิบัติงานทุกงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เน้นความโปร่งใสเปิดเผย และสามารถให้ประชาชนตรวจสอบได้

๒. ยึดถือกฎระเบียบ ข้อบังคับ และวินัยของหน่วยงานอย่างเคร่งครัดรวมทั้งจริยธรรมและจรรยาบรรณของหน่วยงาน

๓. ไม่ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว และไม่ประกอบธุรกิจหรือเข้าไปมีผลประโยชน์ใดๆ ที่ขัดกับตำแหน่งหน้าที่หรือการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่

๔. หากได้ทรัพย์สินหรือบริการใดๆ มาจากการปฏิบัติงาน หรือเป็นผลมาจากการปฏิบัติงาน ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานในตำแหน่งหน้าที่

๕. ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติเป็นหลัก ไม่ใช่เพียงเพื่อให้ได้ตำแหน่งที่สูงขึ้นหรือตำแหน่งสำคัญๆ จะได้ไม่ต้องไปวิ่งเต้นขอตำแหน่งให้เป็นที่บุญคุณใคร ซึ่งหากเราถูกบุคคลนั้นขอให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องจะได้สามารถปฏิเสธคำขอนั้นโดยไม่ต้องคำนึงถึงบุญคุณ

๖. ไม่รับสิ่งของหรือประโยชน์อื่นๆ จากการทำหน้าที่ราชการของตน เพราะเป็นหน้าที่ที่ต้องให้บริการประชาชนอย่างดีที่สุดอยู่แล้ว

๗. แสดงออกถึงการรังเกียจพฤติกรรมการทุจริต ทั้งการพูดคุยหรือแสดงออกอย่างอื่นให้ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ได้รับรู้กันอย่างกว้างขวางว่าเรามีนิสัยเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต

๘. คอยสังเกตพฤติกรรมผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ว่าใครมีพฤติกรรมอย่างไร ต้องหลีกเลี่ยงการคบหากับผู้ที่มีพฤติกรรมไม่สุจริต

๙. ยึดหลักความพอเพียงพอประมาณในการดำเนินชีวิต

ถ้าลูกผมอยู่ในหน่วยงานที่มีการทุจริต และถูกชักชวนให้ร่วมทุจริต จะต้องทำอย่างไร ?

หากสภาพแวดล้อมในหน่วยงานที่สังกัดอยู่มีกลุ่มคนบางส่วนหรือส่วนใหญ่ ปฏิบัติงานด้วยความไม่สุจริต หรือทุจริตกันเป็นธรรมเนียม แล้วมีคนมาชักชวนให้เราร่วมทุจริต ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตเล็กๆ น้อยๆ หรือการทุจริตในโครงการขนาดใหญ่ก็ตาม ถ้าไม่เข้าร่วมอาจถูกมองว่าเป็นแกะดำบ้าง อาจถูกกลั่นแกล้งบ้าง หรือไม่มีใครมาคบหาเราบ้าง ในสถานการณ์ที่ยากและลำบากต่อการตัดสินใจ เช่นนี้ จะมี “ทางเลือก” ที่จะต้องคิดและตัดสินใจให้ดีอยู่ ๓ ทาง คือ ...

ทางเลือกที่ ๑ ร่วมวงทุจริตโกงชาติโกงแผ่นดินด้วย สิ่งที่จะได้รับ แน่นนอน... จะสามารถอยู่กับคนกลุ่มนี้ได้ มีเงินทองใช้เพิ่มขึ้น หรืออาจได้เลื่อนตำแหน่งเร็วกว่าผู้อื่น แต่จะต้องอยู่อย่างไรเกียรติไรศักดิ์ศรี อยู่กับความกังวลและความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียน ถูกลงโทษ และติดคุกในที่สุด

ทางเลือกที่ ๒ นิ่งเฉย ทำเป็นทองไม่รู้ร้อนเหมือนไม่รู้อะไรไม่เห็นอะไร ปลอ่ยให้คนกลุ่มนี้ทุจริตและกอบโกยงบประมาณของประเทศและภาษีของประชาชนเข้ากระเป๋าดูตัวเองกันไป สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศไปเรื่อยๆ จนกระทบต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวในที่สุด

ทางเลือกที่ ๓ ไม่นิ่งเฉย ร่วมกันเป็นหูเป็นตา คอยรักษาผลประโยชน์ของประเทศ โดยให้ข้อมูลการทุจริตต่อผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป หรือแจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน่วยงานที่มีอำนาจตรวจสอบ เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ท. หรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่

ผู้ที่ได้รับการไว้วางใจให้เป็นผู้มีหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชน จะต้องเลือกทางที่ ๓ แน่นนอน

นอกจากจะไม่นิ่งเฉยและร่วมเป็นหูเป็นตาแล้ว จะต้องพยายามอธิบายให้ผู้ที่ชักชวนเราหรือผู้ที่เข้าร่วมทุจริตได้ตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น และผลของการตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่

แล้วถ้าลูกผมถูกผู้บังคับบัญชามอบหมายภารกิจที่สื่อว่าจะเกิดการทุจริต จะต้องทำอย่างไรล่ะครับเจ้าหน้าที่ ?

ถ้าผู้บังคับบัญชามอบหมายภารกิจใดที่สื่อว่าจะเกิดการทุจริต ควรรีบขอถอนตัวด้วยความสุภาพ ชี้แจงเหตุผลความจำเป็น ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ผลของการตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ หากยังไม่ได้ผล อาจร้องขอบุคคลที่ผู้บังคับบัญชาให้ความเคารพเกรงใจมาช่วยพูด

หากมีความจำเป็นที่จะต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาที่เหนือกว่าขึ้นไปทราบ ในทางลับหรือเปิดเผย ก็ควรจะทำ เพราะท่านอาจมีวิธีการระงับเรื่องราวหรือแก้ไข แต่จะต้องแน่ใจด้วยว่าผู้บังคับบัญชาท่านนั้นเป็นคนดีที่พร้อมจะช่วยเหลือนอกจากนี้ หากค่อนข้างแน่ใจแล้วว่าภารกิจนั้นจะมีการทุจริต ควรทำให้เรื่องราวดังกล่าวถูกเผยแพร่สู่สาธารณชนโดยเร็วและกว้างขวางให้มากที่สุดผ่านทางสื่อต่างๆ เท่าที่จะทำได้ หรืออาจทำเป็นบัตรสนเท่ห์ หรือไปบลิ้วร้องเรียนแจกจ่ายไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่หรือสื่อมวลชนต่างๆ (โดยไม่เปิดเผยชื่อ) เพื่อให้บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกให้ความสนใจในการเข้ามาสืบหาข้อมูลหรือข้อเท็จจริง ซึ่งจะทำให้การทุจริตกระทำได้ยากยิ่งขึ้น

แล้วถ้าพยายามหลีกเลี่ยงแล้วยังถูกบังคับหรือสั่งการให้กระทำการทุจริตหรือให้ร่วมทุจริต จะต้องทำอย่างไร ?

หากพยายามหลีกเลี่ยงแล้ว แต่ยังไม่สามารถหาทางออกจากการถูกบังคับหรือถูกสั่งการที่ไม่ถูกต้องได้ จะมีข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขสถานการณ์เมื่อถูกบังคับให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริต ดังนี้เลยครับ

๑. อายาพบหรือพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับผู้บังคับบัญชาให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริตโดยลำพัง โดยไม่มีบุคคลที่ไว้วางใจได้ร่วมรู้เห็นอย่างเด็ดขาด เพื่อให้มีพยานรู้เห็นเหตุการณ์

๒. บันทึกการพบ หรือการเรียกให้เข้าพบเป็นลายลักษณ์อักษรทุกครั้ง พร้อมเก็บรักษาสำเนาเอกสารไว้เป็นอย่างดี โดยให้มีผู้ไว้วางใจได้รับทราบข้อมูลเหล่านี้อย่างละเอียดและอาจให้ช่วยเก็บรักษาสำเนาเอกสารอีกฉบับ

๓. หากถูกสั่งการเป็นลายลักษณ์อักษรหรือทางวาจา ต้องรีบทำบันทึกเสนอความเห็นแย้งผู้บังคับบัญชาทันทีว่า ข้อกฎหมายหรือระเบียบเป็นอย่างไร ขัดกันอย่างไร และเรามีความเห็นอย่างไร พร้อมเหตุผลประกอบ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น และให้ถ่ายเอกสารเก็บสำเนาพร้อมลงวันที่ในวันเกิดเหตุเพื่อเป็นหลักฐาน โดยอาจให้ผู้ร่วมงานที่ไว้วางใจได้รับรองยืนยันในเอกสารดังกล่าวเพื่อแสดงเมื่อมีการตรวจสอบ และหากมีความจำเป็น ควรจะทำบันทึกสอบถามความเห็นไปยังผู้ที่รับผิดชอบด้านกฎหมายหรือระเบียบของหน่วยงาน เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว

๔. หากสามารถทำได้ ให้มีการดำเนินการทางลับในการบันทึกเสียงและภาพหรือข้อมูลทุกอย่างที่ถูกบังคับบัญชาให้กระทำการทุจริตหรือให้ร่วมทุจริต (ใช้เครื่องบันทึกเสียงหรือโทรศัพท์มือถือ ที่มีคุณภาพ สามารถนำมาเปิดฟังได้ชัดเจน)

๕. ส่งหลักฐานดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลกล่าวหาหรือเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ท. หรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ โดยขอให้มีการปกปิดชื่อ และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลไว้เป็นความลับ

๖. ให้ถ้อยคำและพยานหลักฐานทุกอย่างที่จะเป็นประโยชน์ต่อคดี และเพียงพอที่จะเอาผิดผู้สั่งการ จนนำตัวผู้สั่งการมาลงโทษได้ในที่สุด

เจ้าหน้าที่พอจะมีตัวอย่างการถูกบังคับบัญชาให้กระทำการทุจริต และแนวทางการแก้ไขสถานการณ์บ้างไหมครับ ?

มีครับคิดได้งั้น มาดูกันเลย

กรณีตัวอย่าง... การถูกบังคับให้กระทำการทุจริต

นาย ช. เป็นเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ฮ. ถูกผู้บังคับบัญชาาระดับสูงบังคับข่มขู่ให้อนุมัติและออกโฉนดที่ดินรวม ๓ แปลง ให้แก่บริษัทของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นที่ดินในเขตสงวนหวงห้าม และยังทับคลองสาธารณะประโยชน์ โดยเรียกนาย ช. ไปพบที่บ้านเพื่อขอให้รีบออกโฉนดที่ดินให้ นอกจากนี้ ยังเคยผลักประตูห้องทำงานของนาย ช. และพูดว่า “คุณ ช. คุณพูดภาษาคนไม่รู้เรื่อง ผมจะให้คุณดังก็ได้ จะให้คุณดับก็ได้”

หากนาย ช. ยอมอนุมัติและลงนามออกโฉนดที่ดินให้ **ผลจะเป็นอย่างไร ?**

การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่ราชการนั้น จะต้องชอบด้วยกฎหมายและระเบียบเท่านั้น กรณีนี้นาย ช. ยอมอนุมัติและลงนามออกโฉนดที่ดินให้ ถือได้ว่านาย ช. ยอมจำนนต่อการถูกบังคับให้กระทำการทุจริต จึงมีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ใดคนหนึ่ง หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และมีความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗) แน่นนอนครับ จะต้องถูกล้อออกจากราชการและติดคุกในที่สุด แต่ถ้านาย ช. ไม่ยอมทำตาม **จะมีแนวทางดังนี้**

การถูกเรียกไปพบที่บ้านหรือสถานที่อื่นๆ นาย ช. จะต้องไม่ไปพบหรือพูดคุยเพียงคนเดียว ต้องมีบุคคลที่ไว้วางใจไปด้วยเพื่อให้มีพยานรู้เห็นเหตุการณ์ทุกครั้ง จะต้องทำบันทึกการเรียกให้เข้าพบเป็นลายลักษณ์อักษรทุกครั้งและเก็บสำเนาเอกสารไว้ โดยมีผู้ไว้วางใจทราบข้อมูลอย่างละเอียด

และจะต้องหารือมายังหน่วยงานต้นสังกัดทันที โดยทำบันทึกเสนอความเห็นปรึกษาหารือเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับขั้นเป็นผู้อนุมัติหรือสั่งการ โดยระบุให้ชัดเจนว่า **“ได้มีการสั่งการตักเตือนจากใคร แต่ตนเห็นว่าหากปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และเห็นว่าคำสั่งนั้นไม่ว่าจะชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบหรือไม่ หรือขัดต่อกฎระเบียบใดและควรให้ฝ่ายกฎหมายและระเบียบ เป็นผู้ทำความเห็นก่อนในเบื้องต้น”**

ทั้งนี้ เพื่อนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย คณะกรรมการ ป.ป.ช. และศาล

ผู้ที่ถูกบังคับหรือถูกสั่งการให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริต เป็นผู้ที่น่าเห็นใจมากจริงๆ แต่คนกลุ่มนี้หรือบุคคลทั่วไปที่พบเห็นการทุจริตอาจจะเกิดความเกรงกลัวอิทธิพล หากเป็นผู้กล่าวหาหรือเรียนหรือให้ถ้อยคำในคดีทุจริต

ไม่ต้องเกรงกลัวเลยทีเดียวนะ เพื่อความปลอดภัยของผู้กล่าวหาหรือเรียนหรือให้ถ้อยคำในคดีทุจริต สำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดให้มีมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองช่วยเหลือพยานไว้แล้ว

สำนักงาน ป.ป.ช. มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยานด้วยหรือครับ แล้วใครบ้าง จะมีสิทธิร้องขอให้คุ้มครองช่วยเหลือพยาน ?

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน (ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๐๓/๒ และระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการคุ้มครองช่วยเหลือพยาน พ.ศ. ๒๕๕๔)

สำหรับผู้ที่มิสิทธิร้องขอให้คุ้มครองช่วยเหลือพยาน ได้แก่ ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ชี้แจงเบาะแสหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ การร่ำรวยผิดปกติ การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน หรือข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของบุคคลดังกล่าว และผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว

แล้วการร้องขอคุ้มครองช่วยเหลือพยานทำได้อย่างไร ?

การร้องขอคุ้มครองช่วยเหลือพยานทำได้โดยยื่นคำร้องต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลาง หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด ด้วยตนเองได้เลย หรือต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพยาน (สำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ) หากมาด้วยตนเองไม่ได้ สามารถยื่นคำร้องเป็นหนังสือหรือจดหมาย หรือทางโทรศัพท์ หรืออาจมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทนได้ โดยระบุชื่อนามสกุล ที่อยู่ของผู้ร้องขอ และพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าอาจไม่ได้รับความปลอดภัย พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ

ครับเจ้าหน้าที่ ดีเลยครับ ผู้ที่ถูกบังคับให้กระทำการทุจริตหรือผู้ที่พบเห็นการทุจริตจะได้กล้าที่จะกล่าวหาหรือเรียนหรือให้ถ้อยคำในคดีทุจริต

เจ้าหน้าที่ครับ แล้วผู้ที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่น จะสามารถเป็นพยานได้หรือไม่ ?

ได้ครับคิดแต่ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดให้มีมาตรการการกันบุคคลไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีแล้วนะ (ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๐๓/๖ และประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๕๔) มีรายละเอียดดังนี้เลย

ผู้ถูกกล่าวหารายใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่น และยังไม่ได้ถูกแจ้งข้อกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเห็นสมควรกันไว้เป็นพยานโดยไม่ต้องดำเนินคดีก็ได้ **หากบุคคลดังกล่าวมีลักษณะดังนี้**

๑. เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์และมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนการไต่สวนข้อเท็จจริง หรืออยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง

๒. เป็นผู้ให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน หรือการไต่สวนข้อเท็จจริง หรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญจนสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นที่เป็นตัวการสำคัญ

๓. เต็มใจที่จะให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลตามข้อ ๒ พร้อมกับรับรองว่าจะไปเบิกความเป็นพยานในชั้นศาลตามที่ให้การหรือให้ถ้อยคำไว้

แล้วการร้องขอให้กันตนเองไว้เป็นพยานในคดี จะทำได้อย่างไร ?

การร้องขอให้กันตนเองไว้เป็นพยานในคดีนั้น สามารถมีคำขอด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอกันตนเองไว้เป็นพยานในคดีนั้นนับแต่วันที่ได้ทราบเหตุแห่งการกล่าวหา ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาคำขอโดยคำนึงถึงเหตุดังต่อไปนี้

๑. หากไม่กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาคนใดคนหนึ่งเป็นพยานแล้วพยานหลักฐานที่มีอยู่อาจไม่เพียงพอและไม่อาจแสวงหาพยานหลักฐานอื่นแทนเพื่อให้เพียงพอในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหารายอื่นที่เป็นตัวการสำคัญ

๒. บุคคลนั้นจะต้องเบิกความตามที่ให้การไว้

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานแล้ว ถือว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในฐานะพยานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในคดีนั้น และอาจได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือตามกฎหมายต่อไป

ครับเจ้าหน้าที่ แล้วถ้าผู้แจ้งเบาะแสหรือให้ถ้อยคำในคดีทุจริตถูกผู้บังคับบัญชา
กลั่นแกล้ง จะทำอย่างไรได้บ้าง ?

ถ้าถูกกลั่นแกล้งเนื่องจากการแจ้งเบาะแสหรือให้ถ้อยคำในคดีทุจริต ยังมี
แนวทางที่จะได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือ ซึ่งต้องดำเนินการดังนี้

ร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิม
ต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เนื่องจากการ
กล่าวหาหรือให้ ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริต
หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีพยานหลักฐานเบื้องต้นเชื่อได้ว่าน่าจะมี
เหตุดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
สั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นตามที่เห็นสมควรได้ (**ตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๐๓/๕**)

และถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแส
หรือข้อมูลดังกล่าว เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
อย่างยิ่ง และสมควรได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่าง คณะกรรมการ ป.ป.ช.
จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนและระดับตำแหน่งให้แก่
บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษ (**ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๐๓/๔**)

นอกจากแนวทางการคุ้มครองช่วยเหลือจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ยังสามารถขอความช่วยเหลือหรือความเป็นธรรมไปยังบุคคลหรือหน่วยงาน ในกรณีต่างๆ ได้ ตัวอย่างเช่น

กรณีเป็นข้าราชการพลเรือน

๑. หากถูกคำสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ สามารถอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบ หรือถือว่าทราบคำสั่ง **(ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๑๔ – มาตรา ๑๒๑)**

ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้ฟ้องคดีต่อ ศาลปกครองสูงสุด ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัย ของ ก.พ.ค.

๒. หากเกิดความคับข้องใจที่เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตน ของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามข้อ ๑ ได้ ถ้าเหตุเกิดจาก ผู้บังคับบัญชา สามารถร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป ตามลำดับ **(ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒๒ – มาตรา ๑๒๕)**

ทั้งนี้ การร้องทุกข์ที่เกิดจากหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชา หรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี หรือเหตุเกิดจากปลัดกระทรวง หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือนายกรัฐมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค.

กรณีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๑. หากถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน สามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษา (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา) หรือต่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) ที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ตั้ง หรือต่อ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๒๑)

๒. ถ้าถูกสั่งลงโทษปลดออก ไล่ออกหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ สามารถอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี ต่อ ก.ค.ศ. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรา ๑๒๒)

๓. หากเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย สามารถร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือต่อ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง หรือต่อ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี (ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรา ๑๒๓)

๔. เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี ได้วินิจฉัยอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๑ หรือ มาตรา ๑๒๒ แล้ว หากเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี (ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรา ๑๒๕)

ในกรณีเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐประเภทอื่นนอกจากตัวอย่างข้างต้น สามารถศึกษาได้จากระเบียบกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานได้เนะครับ

นอกจากนี้ ยังสามารถดำเนินการเพื่อแก้ไขความเดือนร้อนหรือความเสียหาย
ในกรณีต่างๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น

๑. กรณีได้รับคำสั่งทางปกครองใดๆ ที่ไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มี
กฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ สามารถ
อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองไปยังผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้ ภายใน ๑๕ วันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว (ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทาง
ปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔)

๒. กรณีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของหน่วยงานทาง
ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ
คำสั่งหรือการกระทำอื่นๆ และการบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายนั้นต้อง
มีคำบังคับศาล สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ (ตามพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๒
ประกอบมาตรา ๙)

ในกรณีที่มิมีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะ
การฟ้องคดีต่อศาลปกครองจะกระทำได้ที่ต่อเมื่อได้ทำการอุทธรณ์คำสั่งทาง
ปกครองดังกล่าวแล้ว และได้มีการสั่งการตามกฎหมาย หรือไม่ได้มีการสั่งการ
ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

การฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จะต้องยื่นฟ้องภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่รัฐหรือ
ควรรัฐถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันที่
ผู้ฟ้องได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตาม
ที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับหนังสือแจ้งกลับ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจง
ที่เห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้
เป็นอย่างอื่น

นอกจากการถูกบังคับหรือถูกสั่งการให้กระทำการทุจริตหรือร่วมทุจริตแล้ว
ยังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำการใดๆ โดยขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องจนนำไปสู่การทุจริต ซึ่งความรู้ที่ควรทราบไว้จะกล่าวถึงในบทต่อไปนะครับ

บทที่ ๓

ข้อควรระวัง องค์ความรู้ในการเฝ้าระวังการทุจริต ช่องทางและวิธีการร้องเรียนการทุจริต

“ความไม่รู้กฎหมาย จะใช้เป็นข้ออ้างให้ตนเองพ้นจากความรับผิดชอบในทางอาญาไม่ได้” ข้อความประโยคนี้น่าจะเหมาะสมกับการกระทำการทุจริตเพราะขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ไม่รู้ว่าพฤติกรรมที่กระทำไปนั้นเป็นการทุจริต รวมทั้งการกระทำที่ไม่ศึกษากฎระเบียบซึ่งอาจปฏิบัติต่อๆ กันมา แต่เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ในบทนี้จะเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับข้อควรระวังที่ควรทราบไว้ เพื่อให้การปฏิบัติตนและการปฏิบัติหน้าที่เป็นไปด้วยความถูกต้อง เช่น หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สิน หรือกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจัดซื้อจัดจ้างหรือกรรมการตรวจรับพัสดุ/ตรวจการจ้าง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีองค์ความรู้ในการเฝ้าระวังการทุจริตในเบื้องต้นในเรื่องการฮั้วประมูล การจัดซื้อจัดจ้าง และการเบิกจ่ายงบประมาณ รวมทั้งช่องทางและวิธีการร้องเรียนการทุจริต ให้ทราบกัน

การปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น จะต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชนเป็นสำคัญ และจะต้องให้บริการประชาชนที่มาติดต่อราชการอย่างดีที่สุด แต่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยคุ้นเคยกับการได้รับเงินทรัพย์สิน ค่าน้ำร้อนน้ำชา ค่าช่วยดำเนินการ ของขวัญ หรืออื่นๆ จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรืออาจเคยเรียกรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากประชาชนที่มาติดต่อราชการ

ใช้ครับเจ้าหน้าที่ ผมเองก็เคยเห็นในข่าวอยู่บ่อยๆ เหมือนกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายใช้ไหมครับ

ผิดกฎหมายสิครับคิดแต่ ซึ่งอัตราโทษจะสูงมากเลยนะ

ตามกฎหมายแล้ว ห้ามไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเรียก รับ หรือยอมจะ
รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น
หรือแม้กระทั่งไม่ให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่ที่ห้ามรับ แต่มีข้อยกเว้นที่กฎหมายกำหนด
ว่าให้สามารถรับได้ในกรณีที่มิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากการ
ปฏิบัติหน้าที่ กล่าวคือ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา
ไม่ว่าจะเป็นการรับจากญาติหรือจากบุคคลที่ให้อำนาจในโอกาสต่างๆ โดยปกติตาม
ขนบธรรมเนียม ประเพณีหรือวัฒนธรรม หรือให้อำนาจตามมารยาทที่ปฏิบัติกัน
ในสังคม

สำหรับประโยชน์อื่นใด ได้แก่ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ
การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันนี้

มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
ด้วยหรือไม่ แล้วหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
มีอย่างไรบ้าง ?

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด (ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๑๐๓ และประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง หลักเกณฑ์การรับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓)
มีดังนี้

๑. การรับตามกฎหมาย จะรับเพียงใดก็ได้ เช่น เงินเดือน เงินค่าเบี้ยเลี้ยง เดินทางไปราชการ ค่าที่พักในการเดินทางไปราชการ สวัสดิการต่างๆ ที่ทางราชการจัดให้ ค่าสมนาคุณวิทยากร หรือสิทธิประโยชน์อื่นๆ ตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนด

๒. การรับตามธรรมจรรยา ไม่ว่าจะจากญาติหรือบุคคลที่ให้อำนาจในโอกาสต่างๆ ตามขนบธรรมเนียม ประเพณีหรือวัฒนธรรม หรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติในสังคม มีหลักเกณฑ์ที่ควรระมัดระวังไว้ให้ดีคือ

๒.๑ รับจากญาติที่ให้โดยเสนหา ไม่ว่าจะป็น ปู่ ย่า ตา ยาย ลูก หลาน พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือจากญาติของคู่สมรส สามารถรับได้ แต่จำนวนในการรับจะต้องเหมาะสมกับฐานะานุรูปของญาติ

๒.๒ รับจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ญาติ สามารถรับได้ โดยการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละครั้งไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

๒.๓ รับจากที่เป็นการให้โดยทั่วไป รับได้ทั้งหมดไม่ว่าจะมีมูลค่าเท่าใด เช่น มูลนิธิแห่งหนึ่งแจกของให้กับประชาชนทั่วไปคนละ ๕,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้เลือกให้เฉพาะเจ้าหน้าที่หรือผู้ใดคนหนึ่ง

๓. การรับจากต่างประเทศ

รับมาเป็นของส่วนรวมหรือของส่วนตัว สามารถรับได้ แต่ต้องแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบและวินิจฉัย หากผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตต้องส่งคืนทันที

๔. การรับกรณีพิเศษจากบุคคลในประเทศ

๔.๑ รับจากญาติที่ให้โดยเสนหาแต่เกินกว่าฐานะานุรูป ต้องแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบและวินิจฉัย หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่สมควรต้องส่งคืนทันที

๔.๒ รับมาเกินกว่า ๓,๐๐๐ บาท ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบและวินิจฉัย หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่สมควรต้องส่งคืนทันที

๔.๓ รับมาเป็นของส่วนรวมไม่ว่าจะมีมูลค่าเท่าใดก็ตาม ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบและวินิจฉัย หากผู้บังคับบัญชาเห็นว่าไม่สมควรต้องส่งคืนทันที

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่เป็นการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์
ที่เจ้าหน้าที่กล่าวมา จะมีความผิดหรือไม่ ?

มีความผิดครบคดี ... การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ที่เป็นการ
ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ จะต้องได้รับโทษจำคุกไม่เกินสามปี
ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๑๒๒)

โอ้โฮ !!! ติดคุกเลยหรือนี่

เจ้าหน้าที่ครับ แล้วหากลูกผมหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐท่านใดได้รับแต่งตั้ง
เป็นกรรมการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างหรือกรรมการตรวจรับพัสดุ/
ตรวจการจ้าง จะต้องระมัดระวังในเรื่องใดบ้าง ?

เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนใหญ่คงจะหนีไม่พ้นการได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ
เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง หรือกรรมการตรวจรับพัสดุ/ตรวจการจ้าง ซึ่งบางคน
อาจดำเนินการไปโดยขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง หรือไม่ศึกษากฎระเบียบ
ที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด หรือปฏิบัติตามที่รุ่นก่อนทำต่อๆ กันมา แต่เป็นสิ่งที่
ไม่ถูกต้อง จนอาจเกิดเป็นการกระทำความผิด ซึ่งผู้กระทำต้องได้รับโทษ
ทางวินัย/อาญา/ละเมิดได้ โดยมีกรณีตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการ
ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องหรือขาดความระมัดระวังจนนำไปสู่การทุจริต
ที่อยากฝากให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ตระหนักไว้เพื่อไม่ให้กระทำพลาดเหมือนที่เคย
เกิดขึ้นมาแล้วในหลายๆ กรณี ดังนี้

กรณีเป็นกรรมากรจัดซื้อจัดจ้าง เจ้าหน้าที่ของรัฐมักขาดความรู้ความเข้าใจหรือขาดความระมัดระวังในเรื่องต่อไปนี้

๑. เปิดโอกาสให้ผู้เสนอราคานำเอกสารกลับไปแก้ไขหรือส่งเอกสารเพิ่มเติม กรณีที่คุณสมบัติไม่ครบถ้วนหรือไม่ตรงตามรายละเอียดร่างขอบเขตงาน (TOR) ในขณะที่มีการยื่นซองประกวดราคา
๒. ไม่ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของหลักประกัน
๓. ไม่ดำเนินการตามเงื่อนไขการเปิดเผยราคากลางตามที่กฎหมายกำหนด เช่น เรื่องวงเงินที่ต้องประกาศราคากลาง, วิธีการประกาศราคากลาง หรือระยะเวลาที่ประกาศราคากลาง เป็นต้น
๔. ไม่ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เอกสารข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้าง เช่น ประกาศสอบราคา ประกวดราคา ตามเงื่อนไขที่ระเบียบกฎหมายกำหนด
๕. ลงลายมือชื่อรับรองในเอกสาร โดยไม่ตรวจสอบรายละเอียดเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างถี่ถ้วน
๖. ยอมให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ดำเนินการในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง โดยไม่ทำบันทึกเสนอความเห็นแย้งไว้

กรณีเป็นกรรมากรตรวจรับพัสดุ/ตรวจการจ้าง เจ้าหน้าที่ของรัฐมักขาดความรู้ความเข้าใจหรือขาดความระมัดระวังในเรื่องต่อไปนี้

๑. ไม่ตรวจสอบพัสดุ/งานจ้างให้เสร็จสิ้นโดยเร็วภายในวันที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด ซึ่งอาจทำให้พัสดุ/งานจ้างสูญหายหรือเปลี่ยนแปลงไป
๒. ตรวจรับพัสดุ/งานจ้างโดยไม่ดูคุณสมบัติ คุณลักษณะเฉพาะที่กำหนดในสัญญาอย่างละเอียด
๓. ไม่รู้ว่าจะต้องทำความเห็นเสนอหัวหน้าส่วนราชการในกรณีมีการส่งมอบงานจ้าง/พัสดุช้ากว่ากำหนดในสัญญา เพื่อให้ส่วนราชการเรียกค่าปรับ
๔. ไม่ตรวจสอบรายละเอียดของเอกสารการตรวจรับงานจ้าง/พัสดุอย่างละเอียด และไม่ลงนามในเอกสารการตรวจรับทุกหน้า ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงหรือสอดแทรกเอกสารอย่างอื่นที่ก่อให้เกิดความเสียหาย
๕. ยอมให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ดำเนินการในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง โดยไม่ทำบันทึกเสนอความเห็นแย้งไว้

ทั้งนี้ หากเป็นการตรวจรับงานที่ยากเกินกว่าจะเข้าใจ ควรขอความอนุเคราะห์ ผู้มีความรู้ประสบการณ์ด้านนั้นๆ จากหน่วยงานภายนอก เข้ามาให้ความเห็น ข้อเสนอแนะ เช่น ด้านไฟฟ้า ก่อสร้าง เครื่องจักรกล เป็นต้น เพื่อป้องกัน ความผิดพลาด และหากเป็นการตรวจรับงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประชาชน ในชุมชน ควรขอให้แกนนำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้บุคคลภายนอกเข้ามา ร่วมรับรู้ด้วย

ถ้าบางกรณี หากรุ่นก่อนๆ ปฏิบัติต่อๆ กันมา แล้วบอกว่าไม่เป็นความผิด ควรจะเชื่อถือหรือไม่ แล้วควรจะทำอย่างไรดี ?

อย่าเชื่อทั้งหมดนะคิดไว้ดีๆ ควรจะต้องศึกษาระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ให้ละเอียดก่อน รวมทั้งระเบียบกฎหมายที่ออกใหม่ด้วย อย่าปฏิบัติตามจากรุ่นก่อนๆ ที่อาจจะทำผิดกันมา อย่ามองว่าทำไม่รุ่นก่อนๆ ทำผิดแล้วไม่เห็นต้องรับโทษ อย่าคิดสั้นๆ เพียงแค่ว่าถ้าเราทำตามคนอื่นก็คงไม่ผิดหรอก

เราจะต้องปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายเป็นหลัก และในกรณีที่ไม่แน่ใจในเรื่องใดควรจะทำบันทึกสอบถามไปยังผู้ที่รับผิดชอบด้านกฎหมายหรือระเบียบของหน่วยงาน เพื่อให้ความเห็นอย่างละเอียดก่อน

นอกจากข้อควรระวังที่ควรทราบไว้เพื่อให้การปฏิบัติตนและการปฏิบัติหน้าที่เป็นไปด้วยความถูกต้องแล้ว หน้าที่ที่สำคัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็คือ การมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต ซึ่งการดำเนินงานในเรื่องต่างๆ ของส่วนราชการอาจมีความเสี่ยงที่จะเกิดการทุจริตได้ โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายงบประมาณ และเรื่องที่ส่วนราชการเกิดการทุจริตค่อนข้างมากก็คือ การฉ้อราษฎร์ โดยจะมีองค์ความรู้ในการเฝ้าระวังการทุจริตในเบื้องต้นให้ทราบไว้ มาเริ่มกันที่การจับฉ้อราษฎร์ ดังนี้เลย

การฮั้วคืออะไร ? แล้วดูยังไงถึงจะเป็นฮั้วครับเจ้าหน้าที่ ?

“ฮั้ว” คือ การตกลงกันระหว่างเอกชนที่จะไม่มีการแข่งขันในการเสนอราคา ต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อให้ได้ราคาที่ตกลงกันและแบ่งผลประโยชน์กัน การกีดกันในการเสนอราคา การขัดขวางไม่ให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ในบางกรณีอาจมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย โดยการกระทำหรือพฤติกรรมดังต่อไปนี้ จะเป็นสัญญาณที่บ่งชี้ว่าอาจจะเกิดการฮั้วประมูล จะต้องช่วยกันเฝ้าระวังเอาไว้ให้ดีนะครับ

การฮั้วประมูลที่ฝ่ายเอกชนเป็นผู้กระทำ ...

สัญญาณที่ ๑ มีการตกลงร่วมกันในการเสนอราคา โดยให้ผู้ใดผู้หนึ่งเสนอราคาต่ำสุด และรายอื่นจะเข้าเสนอราคาในราคาที่สูงกว่า เพื่อให้ผู้เสนอราคาต่ำสุดมีสิทธิเข้าทำสัญญา

สัญญาณที่ ๒ เสนอจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้กำหนดรายละเอียดในการประมูลที่เอื้อประโยชน์แก่ตน และกีดกันผู้เสนอราคา รายอื่น

สัญญาณที่ ๓ มีการติดต่อผู้เสนอราคารายอื่นให้เสนอราคาสูงกว่าตน โดยเสนอจะให้เงินตอบแทน

สัญญาณที่ ๔ มีการข่มขู่หรือใช้กำลังทำร้ายไม่ให้ผู้เสนอราคา รายอื่นเข้าเสนอราคา จนเกิดความกลัวว่าจะมีอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของตนหรือบุคคลที่สาม จนผู้เสนอราคา รายนั้นยอมปฏิบัติตาม

สัญญาณที่ ๕ ใช้อุบายหลอกลวงผู้รับจ้างรายอื่นให้หลงผิดจนไม่มีโอกาสทำการเสนอราคา เช่น ปลอมเอกสารแจ้งการประกวดราคาส่งให้ผู้รับจ้างรายอื่น เป็นต้น

สัญญาณที่ ๖ เข้าเสนอราคาโดยรู้ว่าราคาที่เสนอนั้นต่ำมากเกินกว่าปกติ ไม่เป็นไปตามลักษณะสินค้าหรือบริการ หรือเสนอผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่ภาครัฐสูงกว่าความเป็นจริงตามสิทธิที่จะได้รับ ซึ่งเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญาได้

การฮั้วประมูลที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ร่วมกระทำ ...

สัญญาที่ ๑ มีการเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้รับจ้างเฉพาะราย โดยกำหนดคุณสมบัติ คุณลักษณะ เงื่อนไข ให้ตรงกับยี่ห้อใดยี่ห้อหนึ่งหรือที่ผู้รับจ้างรายอื่นไม่มี

สัญญาที่ ๒ ไม่ปิดประกาศให้ผู้รับจ้างทั่วไปทราบเกี่ยวกับวันข้อกำหนดแบบแปลนและยื่นซองประกวดราคา หรือจงใจปิดไว้ในที่ไม่เปิดเผยเพียงพอหรือปิดแล้วจึงใจปลดออกก่อนเวลา

สัญญาที่ ๓ ส่งประกาศให้ทราบเฉพาะผู้รับจ้างบางกลุ่มที่ตนเองสามารถเรียกประโยชน์ได้ หรือส่งให้ผู้รับจ้างรายอื่นด้วยแต่จงใจส่งช้าหรือส่งในระยะเวลากระชั้นชิด

สัญญาที่ ๔ ไม่รายงานให้มีการยกเลิกการดำเนินการเสนอราคา เมื่อรู้หรือโดยพฤติการณ์ควรจะรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้น มีการขู่เข็ญหรือใช้กำลังทำร้ายเพื่อไม่ให้ผู้เสนอราคาเข้ามายื่นซองประกวดราคา

สัญญาที่ ๕ เปิดโอกาสให้ผู้เสนอราคาเจรจากันเองนอกรอบ ในขณะที่กำลังเปิดซองประมูล โดยเดินออกไปจากจุดประมูลงาน เมื่อผู้เสนอราคาตกลงกันได้แล้วจึงค่อยเข้ามา

สัญญาที่ ๖ เปิดเผยหรือขายข้อมูลที่สำคัญของฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าให้แก่ผู้ประมูลรายอื่นที่ให้ผลประโยชน์ ทำให้ฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าเสียเปรียบ

ถ้ามีการฮั้วประมูลเกิดขึ้น จะส่งผลกระทบอย่างไร ?

ถ้ามีการฮั้วประมูลเกิดขึ้น จะทำให้ภาครัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการจัดจ้างสูงเกินกว่าที่ควรจะเป็น เพราะหากให้มีการแข่งขันอย่างเสรี ผู้ที่เสนอราคาต่ำจะเป็นผู้ที่ได้งานไป ภาครัฐและประชาชนก็จะได้รับประโยชน์อย่างสมควรจะเป็น แต่ถ้ามีการฮั้วประมูลเกิดขึ้น ค่าจ้างส่วนหนึ่งต้องนำมาจ่ายตามข้อตกลงของการฮั้วประมูล ทำให้ผู้ได้รับงานต้องลดมาตรฐานของสิ่งก่อสร้าง ทำให้งานที่ภาครัฐและประชาชนได้รับไม่มีคุณภาพ

ครับเจ้าหน้าที่ แล้วการจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการล่ะครับ มีลักษณะการกระทำการทุจริตอย่างไร ?

การจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการนั้นมีการทุจริตค่อนข้างมาก เนื่องจากขั้นตอนต่างๆ มีความเสี่ยงที่ผู้ทุจริตจะสามารถหาช่องทางแสวงหาผลประโยชน์ได้ ตั้งแต่ขั้นตอนการคิดริเริ่มโครงการจนถึงสิ้นสุดโครงการ โดยมีแผนผัง **“เส้นทางการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างในเบื้องต้น”** ที่จะแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนที่อาจเกิดการทุจริต รวมทั้งลักษณะการกระทำการทุจริตในขั้นตอนนี้ๆ ดังนี้เลย

โอ้โฮ !!! การจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการนั้นมีความเสี่ยงที่จะเกิดการทุจริตในเกือบทุกขั้นตอนเลยนะครับ แล้วผู้ที่เกี่ยวข้องมีใครบ้าง แล้วเราจะสามารถเฝ้าระวังการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างในเบื้องต้นได้อย่างไรครับ ?

ใช่แล้วที่คิดได้ตั้ง ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานซื้อหรืองานจ้าง ตั้งแต่เจ้าหน้าที่พัสดุ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ผู้ปิดและปลดประกาศคณะกรรมการชุดต่างๆ ผู้ควบคุมงาน จนถึงผู้มีอำนาจในการอนุมัติ โดยการกระทำหรือพฤติกรรมดังต่อไปนี้ จะเป็นสัญญาณที่บ่งชี้ว่าอาจจะเกิดการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง จะต้องช่วยกันเฝ้าระวังเอาไว้ให้ดีนะคะ

สัญญาณที่ ๑ แต่งตั้งบุคคลที่สามารถหาผลประโยชน์ให้กับตนเองเป็นคณะกรรมการเกี่ยวกับการจัดซื้อหรือจัดจ้าง โดยไม่แต่งตั้งผู้ที่มีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในด้านนั้นเป็นคณะกรรมการ

สัญญาณที่ ๒ กำหนดรายละเอียดร่างขอบเขตงาน (TOR) ในเรื่องคุณสมบัติคุณลักษณะ เงื่อนไขที่เป็นการเอื้อประโยชน์เฉพาะให้กับผู้รับจ้าง/ผู้ขายบางราย

สัญญาณที่ ๓ สร้างเงื่อนไขเพื่อให้วิธีการจัดซื้อจัดจ้างเปลี่ยนไปเป็นการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ โดยไม่มีเหตุผลความจำเป็นอย่างแท้จริง เช่น การรายงานเท็จว่าในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเกิดอุทกภัยอย่างร้ายแรงทำให้ถนนในพื้นที่ชำรุดเสียหายมากทั้งทีในช่วงเวลาดังกล่าวไม่มีอุทกภัยแต่อย่างใด ทั้งนี้ เพื่อจะได้ดำเนินการจัดจ้างซ่อมแซมถนนโดยวิธีพิเศษ เป็นต้น

สัญญาณที่ ๔ มีการตั้งผู้รับจ้าง/ผู้ขายที่ไม่มีตัวตนในขั้นตอนการเปรียบเทียบราคา

สัญญาณที่ ๕ ผู้รับจ้าง/ผู้ขายที่ได้รับคัดเลือกมีส่วนได้ส่วนเสียหรือเกี่ยวข้องกับผู้มีหน้าที่จัดหาพัสดุหรือผู้มีอำนาจในการอนุมัติ

สัญญาณที่ ๖ จัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์ที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานหากเปรียบเทียบในราคาเดียวกันกับผู้ประกอบการรายอื่น หรือมีราคาสูงเกินกว่าความเป็นจริง หรือมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการจัดซื้อจัดจ้างโดยไม่เป็นไปตามสัญญา ทำให้ราคาสูงเกินจริง

สัญญาที่ ๗ มีการแบ่งซื้อแบ่งจ้าง โดยลดวงเงินเพื่อให้วิธีการจัดซื้อจัดจ้างเปลี่ยนไปเป็นวิธีสำหรับวงเงินที่ต่ำกว่า หรือเพื่อให้อำนาจในการอนุมัติสั่งซื้อสั่งจ้างเปลี่ยนไป เช่น กรณีตามวงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง คือ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ปกติจะต้องดำเนินการโดยวิธีสอบราคา (การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่งที่ราคาเกิน ๑๐๐,๐๐๐ - ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท) แต่ได้ดำเนินการซื้อหรือจ้างเป็น ๓ ครั้งๆ ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ด้วยวิธีตกลงราคา หรือ กรณีตามวงเงินที่จะซื้อหรือจ้าง ผู้ดำเนินการจะต้องนำเสนอต่อหัวหน้าส่วนราชการ แต่ได้แบ่งการซื้อการจ้างเป็นหลายครั้ง เพื่อให้ อยู่ในอำนาจของหัวหน้าหน่วยงานของตนเองตามที่ได้รับมอบอำนาจ เป็นต้น

สัญญาที่ ๘ จัดซื้อที่ดินและสิ่งก่อสร้างโดยมีผลประโยชน์ร่วมกัน หรือมีราคาสูงกว่าความเป็นจริง หรือจัดซื้อผ่านนายหน้าหรือตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ โดยไม่ได้จัดซื้อจากเจ้าของที่ดินโดยตรง

สัญญาที่ ๙ มีการทำสัญญาสั่งซื้อหรือว่าจ้างอย่างหนึ่ง แต่ได้รับของอีกอย่างหนึ่ง หรือเปลี่ยนสิ่งของมาเป็นของที่ตนเองอยากได้แทน แต่รายการยังคงเดิม

สัญญาที่ ๑๐ ไม่พิจารณาจัดจ้างผู้ที่เสนอราคาต่ำสุดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เพื่อเอื้อประโยชน์ให้ผู้เข้าเสนอราคารายอื่นเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญา

สัญญาที่ ๑๑ มีการเรียกรับเงินจากผู้รับจ้าง/ผู้ขาย เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการทำสัญญาจ้าง หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในเรื่องอื่นๆ หรือเพื่อแลกกับการลงลายมือชื่อตรวจรับงานจ้าง หากไม่ให้จะมีการกลั่นแกล้งไม่ตรวจรับ

สัญญาที่ ๑๒ ให้ผู้รับจ้างทำงานก่อนจะมีการจัดทำสัญญาจ้าง

สัญญาที่ ๑๓ ไม่ควบคุมงานจ้างให้เป็นไปตามรูปแบบและข้อกำหนดในสัญญา

สัญญาที่ ๑๔ มีการขยายเวลาทำการตามสัญญาให้ผู้รับจ้างโดยไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอและไม่มีหลักฐานมาอ้างอิง หรือลดค่าปรับตามสัญญาจ้างโดยไม่มีเหตุ

สัญญาที่ ๑๕ ตรวจรับงานจ้าง ทั้งที่ผู้รับจ้างยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ หรือผู้รับจ้าง/ผู้ขายส่งมอบงานหรือดำเนินงานไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญา

สัญญาที่ ๑๖ ดินหลักประกันสัญญากับคู่สัญญา ทั้งที่ผู้รับจ้างเป็นผู้ผิดสัญญา

ครับเจ้าหน้าที่ แล้วการเบิกจ่ายงบประมาณล่ะครับ เราจะสามารถ
เผื่อระวางการทุจริตในเบื้องต้นได้อย่างไร ?

การทุจริตการเบิกจ่ายงบประมาณ เกิดจากการกระทำต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
การเงินการบัญชีของหน่วยงาน หรือการจัดโครงการ/กิจกรรม หรือการเบิกจ่าย
ทั่วไป โดยการกระทำหรือพฤติกรรมดังต่อไปนี้ จะเป็นสัญญาณที่บ่งชี้ว่าอาจจะ
เกิดการทุจริตการเบิกจ่ายงบประมาณ จะต้องช่วยกันเผื่อระวางเอาไว้ให้ดีนะครับ

สัญญาณที่ ๑ มีการจัดเก็บรายได้ต่างๆ ของหน่วยงานแล้วไม่ส่งกองคลังของ
หน่วยงาน หรือรายงานการจัดเก็บรายได้ไม่ตรงตามความเป็นจริง หรือแก้ไขใบเสร็จ
รับเงินหรือเอกสารการเงิน ให้ตัวเลขมีจำนวนเงินน้อยไปจากที่มีผู้นำเงินมาชำระ
ให้แก่หน่วยงาน

สัญญาณที่ ๒ ปลอมแปลงเอกสารการเงิน แล้วกระทำการเบิกเงินเกินกว่า
จำนวนที่จ่ายจริง โดยเบียดบังเงินส่วนที่เบิกเกินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว หรือ
ปลอมแปลงเอกสารการเงินขึ้นมาใหม่โดยทำเป็นใบสำคัญคู่จ่าย แล้วขอเบิกจ่าย
เข้าบัญชีของตนเอง

สัญญาณที่ ๓ มีการแก้ไขตัวเลข ราคา และปริมาณในเอกสารใบสำคัญคู่จ่าย

สัญญาณที่ ๔ มีการเบิกจ่ายเงินซ้ำซ้อน เช่น ส่งเอกสารตัวจริงมาเบิกเงิน
แล้วยังทำเอกสารมาเป็นหลักฐานการเบิกเงินอีก (โดยการถ่ายเอกสารเหมือน
ฉบับจริง)

สัญญาณที่ ๕ เบิกจ่ายงบประมาณ ทั้งที่ผู้รับจ้างยังดำเนินการไม่เสร็จ หรือ
ยังส่งมอบงานหรือดำเนินงานไม่เป็นไปตามที่กำหนดในสัญญา หรือหน่วยงาน
ยังไม่ได้รับสินค้า

สัญญาณที่ ๖ มีการจัดทำเอกสารหลักฐานเท็จเพื่อให้เบิกเงินงบประมาณ
เช่น การเบิกจ่ายเงินค่าปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ทั้งที่ไม่ได้มีการปฏิบัติงาน
จริง หรือการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
อันเป็นเท็จ เป็นต้น

สัญญาณที่ ๗ การเบิกจ่ายน้ำมันเท็จ โดยมีการนำรถยนต์ของทางราชการ
ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว หรือเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของทางราชการเพื่อนำไปใช้
กับรถยนต์ส่วนตัว

สัญญาที่ ๘ กระทำการแก้ไขเพิ่มเติมตัวเลขแสดงจำนวนเงินตามเช็คหรือใบเบิกถอนเงินให้มียอดเงินเพิ่มขึ้น แล้วนำไปเบิกถอนเงินจากธนาคารเพื่อเป็นของตนเอง

สัญญาที่ ๙ ส่งจ่ายเช็คโดยไม่มีฎีกาและเอกสารหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายหรือส่งจ่ายเงินตามเช็คของหน่วยงาน โดยระบุจำนวนเงินในต้นขั้วเช็คกับเช็คไม่ตรงกัน รวมทั้งการถอนเงินจากธนาคารโดยไม่มีหน้าที่ต้องชำระเพื่อไปใช้ประโยชน์ส่วนตน

สัญญาที่ ๑๐ ปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเช็ค นำไปเบิกถอนเงินจากธนาคารนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตน

เจ้าหน้าที่พอจะมีตัวอย่างการทุจริตการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ ?

มีครับที่เด็ด โดยจะมีกรณีตัวอย่างการทุจริตการเบิกจ่ายเงินโครงการ ดังนี้เลย ส่วนราชการแห่งหนึ่งในจังหวัด ช. ได้รับอนุมัติงบประมาณในการจัดโครงการอบรมข้าราชการในหน่วยงาน จากกรมต้นสังกัด โดยหัวหน้าส่วนราชการได้กำหนดจัดโครงการจำนวน ๔ วัน ณ โรงแรมแห่งหนึ่งในจังหวัด ช. และแจ้งว่ามีผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน ๒๐๐ คน

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า หัวหน้าส่วนราชการมีการกระทำการทุจริต กล่าวคือ มีการจัดโครงการอบรมจริงแค่ ๒ วัน แต่กลับเขียนโครงการเบิกเงินงบประมาณเต็มทั้ง ๔ วัน และมีพฤติการณ์การทุจริต ดังนี้

- การเบิกจ่ายค่าอาหาร ระบุในโครงการว่าจัดอาหาร ๓ มื้อ เช้า กลางวัน เย็น และอาหารว่างเช้า - บ่าย แต่ปรากฏข้อเท็จจริงมีเพียงอาหารกลางวันและอาหารว่างเช้า - บ่าย แต่กลับเบิกค่าอาหาร ๓ มื้อ และอาหารว่างเช้า - บ่าย และค่าอาหารกลางวันที่ยังจ่ายจริงให้ทางโรงแรมมื้อละ ๑๕๐ บาทต่อคน แต่ขอเบิก ๒๐๐ บาทต่อคน ส่วนมื้อเช้ากับมื้อเย็นเบิกอีกมื้อละ ๒๐๐ บาท โดยให้ทางโรงแรมออกเอกสารเท็จให้
- การเบิกจ่ายค่าห้องพัก จงจริงเพียง ๒๕ ห้องๆ ละ ๙๐๐ บาท แต่กลับเบิกเป็นจำนวน ๕๐ ห้องๆ ละ ๙๐๐ บาท โดยให้ทางโรงแรมออกเอกสารเท็จให้มีการปลอมลายเซ็นผู้เข้าพัก
- การเบิกจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร โดยข้อเท็จจริงจ่ายค่าวิทยากรที่มาบรรยายจำนวน ๒ คน เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท แต่กลับจัดทำเอกสารหลักฐานเท็จ โดยเบิกงบประมาณเป็นค่าวิทยากรจำนวน ๑๒,๐๐๐ บาท

ซึ่งการจัดอบรมในครั้งนั้น มีผู้เข้าร่วมจริงๆ ไม่ถึง ๑๐๐ คน โดยใช้วิธีการปลอมลายเซ็นผู้เข้าร่วม

จากตัวอย่างดังกล่าว ผู้ที่เกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบจากการทุจริตก็จะมีหัวหน้าส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการ ซึ่งนี่เป็นเพียงแค่วิธีการโครงการเดียว ที่ได้ทำให้เงินงบประมาณของประเทศและภาษีของประชาชนต้องตกไปอยู่ในกระเป๋าของผู้ทุจริต

โอ้โฮ !!! แล้วประชาชนอย่างเราจะช่วยอะไรได้บ้างไหม

ได้สิครับคิดได้ ประชาชนทุกคนจะต้องช่วยกันสอดส่องเฝ้าระวังการดำเนินงานต่างๆ ของภาครัฐ เพื่อให้การดำเนินงานของภาครัฐเป็นไปด้วยความโปร่งใส โดยนอกจากประชาชนแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะที่เป็นบุคลากรภายในหน่วยงาน ซึ่งจะมีความเข้าใจในขั้นตอนต่างๆ และมีโอกาสพบเห็นการทุจริตของบุคลากรภายในด้วยกันเองได้ดีกว่าประชาชน ก็จะต้องช่วยกัน อัยการให้ท่านเป็นผู้เสียประโยชน์ก่อนเลย ขอให้ช่วยกันรักษาผลประโยชน์ของประเทศ โดยหากพบเห็นเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือร่ำรวยผิดปกติ ขอให้ร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจตรวจสอบทันที

แล้วจะร้องเรียนได้ที่ไหน และมีวิธีการอย่างไร ?

สามารถร้องเรียนมายังสำนักงาน ป.ป.ช. ได้โดยมีวิธีการดังนี้

๑. ทำเป็นหนังสือ “เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.” และส่งไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. เลขที่ ๓๖๑ ถนนนันทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐ หรือส่งมาที่ตู้ ปณ. ๑๐๐ ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ หรือส่งมาที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดใกล้บ้านของท่าน

๒. กล่าวหาด้วยวาจาโดยตรงต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลางหรือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทำการบันทึกคำกล่าวหาไว้เป็นพยานหลักฐาน

๓. ทางโทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๕๒๕๘ ๔๘๐๐ - ๔๘๙ หรือสายด่วน ป.ป.ช. โทร. ๑๒๐๕

๔. ทางเว็บไซต์สำนักงาน ป.ป.ช. www.nacc.go.th หัวข้อ “ร้องเรียน”

โดยในคำกล่าวหา ต้องมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ชื่อ - สกุล ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้กล่าวหา
๒. ชื่อ - สกุล ตำแหน่ง สังกัด ของผู้ถูกกล่าวหา
๓. ระบุข้อกล่าวหาการกระทำความผิด
๔. บรรยายการกระทำความผิดอย่างละเอียดตามหัวข้อ ดังนี้

๔.๑ หากเป็นการกระทำความผิดต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จะต้องระบุว่า การกระทำความผิดเกิดขึ้นเมื่อใด มีขั้นตอนหรือรายละเอียดการกระทำความผิดอย่างไร มีพยานบุคคลรู้เห็นเหตุการณ์หรือไม่ มีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือไม่ (ถ้าไม่สามารถนำมาได้ให้ระบุว่าใครเป็นผู้เก็บรักษา) และในเรื่องนี้ได้รับเรียนต่อหน่วยงานใดบ้าง เมื่อใด และผลเป็นประการใด

๔.๒ หากเป็นการกล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ จะต้องระบุว่า ฐานะเดิมของผู้ถูกกล่าวหา และภรรยาหรือสามี รวมทั้งบิดามารดาของทั้งสองฝ่ายเป็นอย่างไร ผู้ถูกกล่าวหา และภรรยาหรือสามี มีอาชีพอื่นๆ หรือไม่ ถ้ามีอาชีพอื่นแล้วมีรายได้มากน้อยเพียงใด และทรัพย์สินที่จะแสดงให้เห็นว่าร่ำรวยผิดปกติมีอะไรบ้าง เช่น

- บ้าน มีจำนวนกี่หลัง ตั้งอยู่ที่ใด (เลขที่บ้าน ถนน ซอย ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด) ชื่อเมื่อใด และราคาขณะซื้อเท่าใด
- ที่ดิน มีจำนวนกี่แปลง ตั้งอยู่ที่ใด (ถนน ซอย ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด) ชื่อเมื่อใด และราคาขณะซื้อเท่าใด
- รถยนต์ มีจำนวนกี่คัน ยี่ห้อ รุ่น สี หมายเลขทะเบียนรถ ชื่อเมื่อใด จากใคร และราคาขณะซื้อเท่าใด
- มีเงินฝากที่ธนาคารใด สาขาใด

รวมทั้งทรัพย์สินอื่นๆ

ที่สำคัญที่สุด คือ ต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ - สกุล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้กล่าวหาที่สามารถติดต่อได้อย่างชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการติดต่อกลับ เพื่อยืนยันการกล่าวหาหรือเรียน ขอทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมให้ชัดเจนจนสามารถดำเนินการต่อไปได้ และรายงานผลให้ผู้กล่าวหาทราบ **ทั้งนี้ ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับที่สุด** ถ้าไม่ต้องการให้มีการเปิดเผยชื่อ ก็ให้บอกด้วยว่าให้ปกปิดชื่อ - ที่อยู่ไว้เป็นความลับ ตอนทำคำสั่งได้ส่วนจะได้ระบุไว้ตามความประสงค์

กรณีการร้องเรียนโดยไม่แจ้งชื่อ - สกุลจริง ถือว่าเป็น **“บัตรสนเท่ห์”** จะต้องระบุพยานหลักฐานให้ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงได้ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจจะไม่รับไว้พิจารณา

ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. จะแจ้งกลับไปให้ผู้กล่าวหาทราบว่าจะรับเรื่องไว้พิจารณา และแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่หากประสงค์จะติดตามเรื่องร้องเรียน ก็สามารถติดตามได้ทางนี้เลย

๑. ติดต่อด้วยตนเองที่สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลาง หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดใกล้บ้านท่าน

๒. ทางโทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๕๒๘ ๔๘๐๐ - ๔๙ หรือสายด่วน ป.ป.ช. โทร. ๑๒๐๕

๓. ทางเว็บไซต์ www.nacc.go.th หัวข้อ “ติดตามเรื่องร้องเรียน”

ทั้งนี้ โปรดจำเลขรับเรื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. /วัน เดือน ปี ที่ยื่นเรื่อง / ชื่อ - สกุล เรื่อง ของผู้ถูกกล่าวหา ด้วยนะครับ

นอกจากนี้ ยังสามารถร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่างๆ ได้ดังนี้

๑. ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สายด่วน) ทำเนียบรัฐบาลหมายเลข ๑๑๑๑ บริการรับแจ้งเรื่องร้องทุกข์ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง หรือร้องเรียนผ่านทาง โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๑๒๗๑ - ๘๘

๒. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โทร. ๐ ๒๒๗๑ ๘๐๐๐

๓. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) สายด่วน โทร. ๑๒๐๖

๔. ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย สายด่วน โทร. ๑๕๖๗ หรือศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด

๕. คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด ในแต่ละจังหวัด

๖. แจ้งความ ร้องทุกข์ กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ณ สถานีตำรวจในเขตอำนาจสอบสวน โดยพนักงานสอบสวนจะส่งเรื่องที่ทำทออยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการต่อไป

นอกจากนี้ ยังสามารถร้องเรียนหรือร้องทุกข์ไปยังช่องทางต่างๆ ของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้

ขอบคุณมากเลยครับเจ้าหน้าที่ ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน จะต้องช่วยกันเป็นหูเป็นตา ช่วยกันเฝ้าระวังการทุจริต ช่วยกันรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน เพราะ “๑ บาท ที่ถูกโกงไป คือ ๑ บาท ไทยเราทุกคน”

การทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัว อยู่เพียงชั่วลมหายใจ
การทำเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ๋ คงอยู่ไปตราบนับพันปี

ใช่แล้วครับทิดได้ตั้งใจดี แต่ถูกตมที่สุดเลย แต่สำหรับผู้ที่ตั้งใจหรือยินดีเข้าร่วมทุจริต โปรดตระหนักถึงบทลงโทษในบทต่อไปนั้ไว้ให้ดี

บทที่ ๔

บทลงโทษผู้กระทำการทุจริต

ผู้ที่ตั้งใจทุจริตหรือยินดีเข้าร่วมกระบวนการทุจริต มักจะมองเฉพาะผลประโยชน์ที่จะได้รับ เช่น เงินทองที่จะเข้ามา ตำแหน่งหน้าที่ที่จะสูงขึ้น เป็นต้น แต่อาจมองข้ามหรือไม่เห็นความสำคัญหรือไม่รู้ว่าบทลงโทษจากการทุจริตมีอย่างไร ถ้าตัดสินใจหรือยินดีร่วมทุจริตแล้วก็ต้องกลายอมรับบทลงโทษที่จะต้องได้รับ ทั้งโทษทางวินัยและโทษทางอาญา ซึ่งจะกล่าวถึงในบทนี้ รวมทั้งจะมีเนื้อหาสาระสำคัญของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ทราบกันด้วย

หลังจากที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาหรือเรียนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหาและการพิจารณาเรื่องกล่าวหา นั้นเข้าหลักเกณฑ์และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการที่จะรับพิจารณาหรือไม่ ถ้ารับพิจารณาก็จะมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีกี่รูปแบบครับ
เจ้าหน้าที่ ?

การไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมี ๓ รูปแบบ คือ

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งคณะ เป็นองค์คณะในการไต่สวน
๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน
๓. คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายพนักงานไต่สวน

ทั้งนี้ จะพิจารณาจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนและความยุ่งยาก สลับซับซ้อนของคดี

แล้วการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีหลักประกันในการให้ความเป็นธรรมกับผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ ?

มีแน่นอนครับที่คิดแต่ในการไต่สวนข้อเท็จจริง นอกจากจะพิจารณาว่าเรื่องกล่าวหา นั้นเข้าหลักเกณฑ์และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาและคำนึงถึงหลักความเป็นธรรมของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาในการไต่สวนข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. ไม่แต่งตั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นอนุกรรมการไต่สวน
๒. แจ่งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
๓. เปิดโอกาสให้ยื่นคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน
๔. ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร และมีสิทธินำทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้

เจ้าหน้าที่ครับ แล้วถ้าผู้ถูกกล่าวหา รายใดถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด ผู้กระทำความผิดจะถูกลงโทษอย่างไรบ้าง ?

กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหา นั้นตกไป แต่หากข้อกล่าวหาได้มีมูลความผิดทางวินัยหรือความผิดทางอาญา จะดำเนินการแยกเป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

การดำเนินการทางวินัย มีดังนี้

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งรายงานเอกสารรวมทั้งความเห็น ไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา
๒. ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ต้องพิจารณาหลักโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก
๓. ในการพิจารณาโทษทางวินัย ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย
- กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
๔. ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาหลักโทษภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่มีคำสั่ง
๕. ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนที่ละเลยไม่ดำเนินการตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนกระทำผิดวินัย
๖. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการทางวินัย หรือดำเนินการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งองค์การกลางบริหารงานบุคคลพิจารณาดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสมก็ได้
๗. ผู้ถูกลงโทษทางวินัยดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์ดุลยพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาได้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่มีคำสั่งลงโทษ

แล้วผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จะต้องรับโทษ
อย่างไร ?

สำหรับบทลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรงให้ลงโทษ
ปลดออกหรือไล่ออก หรือเป็นความผิดตามบทกำหนดโทษของแต่ละหน่วยงาน
ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารบุคคลของหน่วยงานนั้นๆ

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ว่าควรลงโทษ
ไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใด
ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ โดยส่วนราชการต้องถือ
ปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ถูกลงโทษไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญเลย

แล้วการดำเนินการทางอาญาล่ะเป็นอย่างไร ?

การดำเนินการทางอาญา มีดังนี้

ประธานกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งรายงาน เอกสาร และความเห็น ไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญา ในศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษา โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และศาล จะประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง

กรณีให้อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงานดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กับอัยการสูงสุดจะแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันขึ้นมาเพื่อรวบรวมพยานหลักฐาน ให้สมบูรณ์ แต่ถ้าหาข้อยุติร่วมกันไม่ได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีอำนาจในการ ฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายให้ฟ้องคดีแทนได้

แล้วผู้กระทำความผิดอาญาฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จะต้องรับโทษอย่างไร ?

ประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดบทลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตไว้ ตัวอย่างเช่น

มาตรา ๑๔๗ “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ชื่อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท**”

มาตรา ๑๕๑ “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ชื่อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ให้อ่านาจนในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาลหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท**”

มาตรา ๑๕๕ “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใดๆ เพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย โดยทุจริต กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมนั้นมีต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าที่จะต้องเสีย **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท**”

มาตรา ๑๕๗ “ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ**”

สำหรับบทลงโทษความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ (ฮั่ว)

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ตัวอย่างเช่น

มาตรา ๖ “ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้จำยอมร่วมดำเนินการใดๆ ในการเสนอราคา หรือไม่เข้าร่วมในการเสนอราคา หรือถอนการเสนอราคา หรือต้องทำการเสนอราคาตามที่กำหนด โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญด้วยประการใดๆ ให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สาม จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่มีการเสนอราคาสูงสุดในระหว่างผู้ร่วมกระทำความผิดนั้น หรือของจำนวนเงินที่มีการทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า”**

มาตรา ๑๑ “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริตทำการออกแบบ กำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคา โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”**

ทั้งนี้ ผู้ทุจริตยังอาจต้องรับผิดทางละเมิดและชดเชยค่าเสียหายให้แก่หน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ด้วยนะครับ

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการเพิ่มโทษหนักสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตรับสินบน การกำหนดความผิดของเอกชนที่ทุจริตให้สินบน การไม่นับอายุความในระหว่างที่จำเลยหลบหนีคดี และสาระสำคัญอื่นๆ อีก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. คดีทุจริตมีโทษสูงสุดคือประหารชีวิต

เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ **ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาทหรือประหารชีวิต** (ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๒๓/๒)

๒. คดีทุจริตไม่มีอายุความ

การดำเนินทางอาญาในคดีทุจริต ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล กฎหมายไม่ให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ กฎหมายไม่ให้นำอายุความในระหว่างที่จำเลยหลบหนี (ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๗๔/๑) จะไม่เหมือนกับคดีอาญาทั่วไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๘

๓. บทลงโทษภาคเอกชนที่ทุจริต

ภาคเอกชนหรือประชาชนที่ให้ ขอลี้ภัย หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ **ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๒๓/๕)**

๔. การริบทรัพย์สินในคดีทุจริต

การริบทรัพย์สินเนื่องจากการกระทำความผิดคดีทุจริต นอกจากศาลจะมีอำนาจริบทรัพย์สินตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ให้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด

(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิด หรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด

(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใดๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) ประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นที่ไม่ได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด (ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๒๓/๖)

๕. เรื่องทุจริตใดเกิน ๕ ปี หรือหาพยานหลักฐานไม่เพียงพอ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจยกเรื่องได้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือยกเรื่องกล่าวหาได้ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือไม่ปรากฏพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกิน ๕ ปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๓) เรื่องที่เป็นกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ และบุคคลใด ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าได้มีการดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จสิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม (ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘๗) (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๙๙/๒)

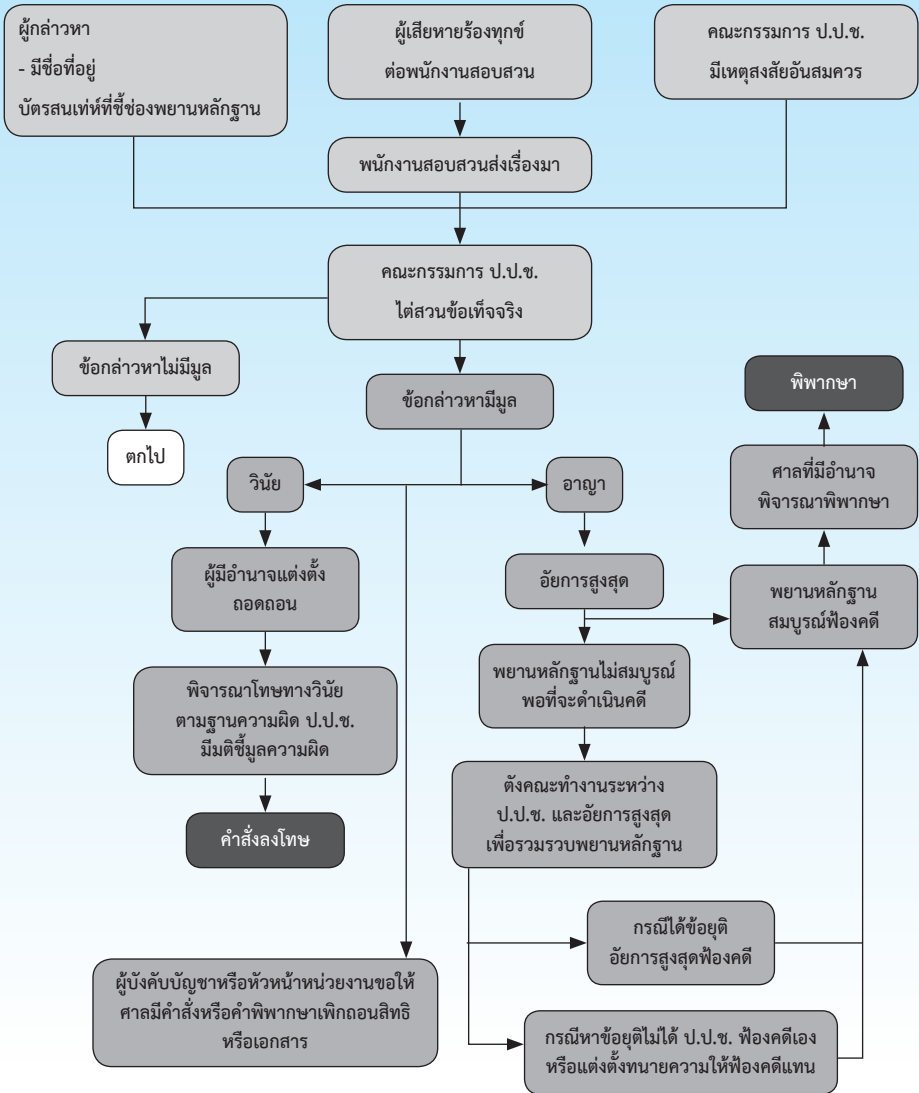
๖. เพิ่มบทนิยามของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เพิ่มบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” และ “เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” และคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

“เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งด้านนิติบัญญัติ บริหารปกครอง หรือตุลาการ ของรัฐต่างประเทศ และบุคคลใดๆ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับหน้าที่ราชการให้แก่รัฐต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง มีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราว และได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม

“เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศ ให้ปฏิบัติงานในนามขององค์การระหว่างประเทศนั้น (ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๓)

แผนภาพแสดงกระบวนการดำเนินการทางวินัยและอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

บทที่ ๕

“ปิดฉากการทุจริต” ตอน เวลาผี...มีไว้ขาย ?

บทความดังต่อไปนี้ เป็นบทความที่คุณชัย ฉินนะโสธ อดีตผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้เขียนไว้ในหนังสือ “อ่านสัปดาห์ ชีวิต (เจ้าหน้าที่ของรัฐ) จะสบาย” โครงการข้าราชการหัวใจซื่อสัตย์ ของสำนักงาน ป.ป.ช. เขียนมาจากประสบการณ์จริง ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่าผู้ที่ได้กระทำการทุจริต จะต้องได้รับผลกระทบอย่างไร ทั้งกับตัวเองและบุคคลอันเป็นที่รัก หากผู้ใดคิดที่จะทุจริตหรือเข้าร่วมกระบวนการทุจริต ลองอ่านบทความนี้ สักนิตก่อน จะได้ไม่ต้องรับผลเฉกเช่นเดียวกับบุคคลในบทความนี้

“สวัสดีครับ พ่อแม่ พี่น้อง ลุง ป้า น้า อา ลูกเล็กเด็กแดง พบกันอีกเช่นเคย ในรายการ “เพลงลูกทุ่งสบายอารมณ์ โดยนมข้นหวานตราแม่กลิ้ง” ทุกวันเวลา ๑๐.๐๐ - ๑๑.๐๐ น. เพื่อไม่ให้เสียเวลาขอฝากบทเพลงไว้ในอ้อมใจของพ่อแม่ พี่น้อง มิตรรักแฟนเพลง...”

เสียงนักจัดรายการวิทยุหรือที่เราเรียกว่า “ดีเจ” ดังเจี๊ยบแจ้วไปทุกบ้านช่อง ร้านรวงและตลาดสด มีแฟนรายการเป็นหมื่นๆ คนเลยทีเดียว ถึงเวลาเป็นต้องหมุนคลื่นวิทยุมาฟังจนจบรายการ โดยเฉพาะรายการเพลงลูกทุ่ง ถ้าจัดดีๆ แถมมีดีเจซี้้ออนขอโทษเออะครับแม่ยกพ่อยกมากกว่าลิเกอีก.. เพราะคลื่นวิทยุส่งไปได้ไกลเป็นสิบลี้ๆ กิโลเมตรเลยทีเดียว ทุกท่านคงสงสัยใช่ไหมครับว่า รายการวิทยุมาเกี่ยวอะไรกับเรื่องผีๆ ถ้าท่านเป็นคนกลัวผีมาก ขอให้รีบอ่านโดยด่วนเลย แต่อย่าแอบอ่านตอนจบก่อนนะ เดียวจะไม่ตื่นเต้น

เรื่องมีอยู่ว่า สถาบันวิทยุเกือบทั้งหมด (ไม่รวมสถานีวิทยุชุมชน) จะเป็นช่องทางราชการ ตอนจัดตั้งก็อ้างเหตุผลสารพัดว่า ตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่ข่าวสารราชการ เป็นสื่อกลางระหว่างราชการกับประชาชน ครั้นพอตั้งสำเร็จ ผู้ที่เกี่ยวข้องบางรายเริ่มเห็นช่องทางที่จะแสวงหาประโยชน์ เพราะสื่อตรงนี้มีผลประโยชน์มหาศาลเลยทีเดียว

ในหน่วยงานราชการแห่งหนึ่ง มีการจัดตั้งสถานีวิทยุและฝ่ายประชาสัมพันธ์ โดยให้หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่หัวหน้าสถานี เมื่อแรกตั้งใหม่ๆ คนยังไม่ติดนักจัดรายการมีน้อย ต้องดิ้นรนเพื่อหาสปอนเซอร์เอง โดยหัวหน้าสถานีได้ไปติดต่อกับบริษัทนมชันทวานตรามาลัย เพื่อขอรับเงินสนับสนุนรายการในช่วงเวลา ๑๐.๐๐ - ๑๑.๐๐ น. และจะตอบแทนด้วยการเปิดเพลง ๒ - ๓ เพลง แล้วสลับด้วยสปอร์ตโฆษณาสินค้าไปอย่างนี้จนจบชั่วโมง ซึ่งเจ้าหน้าที่ทุกคนก็รับรู้ว่าเป็นรายการ “เพลงลูกทุ่งสบายอารมณ์ โดยนมชันทวานตรามาลัย”

วันเวลาผ่านไป ๒ ปี ก็เกิดปรากฏการณ์ใหม่กล่าวคือ มีนักจัดรายการวิทยุหนุ่มใหญ่ สมมุติว่าชื่อนายกังวาน เสียงแก้ว เสียงดีลีลา การพูดแพร่พราว ชี้้ออน ปากหวาน เข้ามาจัดรายการในช่วง ๑๐.๐๐ - ๑๑.๐๐ น. จนกลุ่มผู้ฟังเริ่มมีมากขึ้นกลายเป็นช่วงเวลาทองของสถานี แต่มีการโฆษณาสินค้าอื่นด้วย และเพลงที่เปิดเริ่มเปลี่ยนเป็นของนักร้องหน้าใหม่ ฟังดูก็รู้ว่าเป็นการโปรโมทเพลงใหม่ตามสำนวน “เพลงละพัน วันละเพลง” แต่ยังคงมีการเปิดสปอร์ตโฆษณานมชันทวานตรามาลัยเช่นเดิมนายได้คงมากโขอยู่

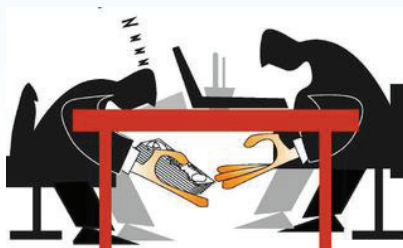

เนียนมากๆ ครับ เพราะทุกคนที่เกี่ยวข้องไม่มีใครมองเห็นความผิดปกติ แต่ทว่ามีอยู่ ๒ คน ที่รู้คือ หัวหน้าสถานีกับเจ้าหน้าที่ธุรการ ซึ่งทำหน้าที่ “หน้าห้อง” ของหัวหน้าสถานี อันนี้จะเฉลยให้ฟังครับ

เนื่องจากสถานีวิทยุแห่งนี้ตั้งอยู่ชานเมือง นักจัดรายการไม่นิยมมาเช่าเวลาออกอากาศ ตอนที่นายกังวานฯ มาติดต่อกับหัวหน้าสถานีเพื่อขอเช่าเวลา เข้าทางเลยครับ หัวหน้าสถานีตอบว่าเสียใจเวลาเต็มหมดแล้ว แต่เผยไต้ชนิดหน่อยว่าตนพอมีพาวเวอร์ช่วยจัดสรรเวลาให้ได้ ช่วงเวลา ๑๐.๐๐ – ๑๑.๐๐ น. และยังคงคิดราคาค่าเช่าต่ำกว่าอัตราปกติถึงร้อยละ ๔๐ แต่มีข้อแม้อยู่ ๓ ข้อ คือ ๑. ขอให้ใช้ชื่อรายการเดิม ๒. ทุกๆ ๑๕ นาทีจะต้องเปิดสปอร์ตโฆษณาตามขั้นหวานตรามาลัย และ ๓. ให้ชำระเงินค่าเช่ากับเจ้าหน้าที่ธุรการที่เป็นหน้าห้องของตน เพราะทำหน้าที่การเงินด้วย แน่นนอนครับนายกังวานฯ ได้ยินดีรับข้อแม้ทั้ง ๓ ข้อ เมื่อตกลงกันแล้วก็สั่งให้ “หน้าห้อง” นำแบบฟอร์มสัญญาเช่าเวลามาให้นายกังวานเซ็นในฐานะผู้เช่า หัวหน้าสถานีลงนามในฐานะผู้ให้เช่า โดยมีเจ้าหน้าที่ธุรการลงชื่อในฐานะพยาน

เจ้าหน้าที่ของสถานีเริ่มสงสัย เพราะค่าเช่าเวลาเมื่ออัตราแน่นอนไม่มีใครลดราคาได้ บัญชีรายรับรายจ่ายและสัญญาเช่าเวลาทุกฉบับเป็นความลับสุดยอด ไม่มีใครเคยได้เห็น ด้วยความสงสัย ช่างควบคุมเสียงได้ขอร้องให้เพื่อนที่อยู่กองคลังช่วยตรวจดูว่ารายได้ของสถานีชื่อของนายกังวานฯ เป็นผู้จ่ายค่าเช่าเวลาหรือไม่ โถ!!! จะไปมีได้อย่างไรก็สัญญายังคงเก็บไว้ที่ลิ้นชักโต๊ะทำงานของหัวหน้าสถานี และที่สำคัญบริษัทนมขั้นหวานตรามาลัย ได้จ่ายเงินค่าเช่าเวลาให้แก่สถานีอยู่แล้ว

คงพอจะมองออกหรือยังว่าหัวหน้าสถานีกับ “หน้าห้อง” ทูจริตกันอย่างไร ง่ายๆ ครับ หัวหน้าสถานีรู้ว่า บริษัทนมขั้นหวานตรามาลัย จ่ายค่าเช่าเวลาในลักษณะเงินอุดหนุนแต่ไม่ได้ส่งนักจัดรายการมา สถานีจึงเปิดเพลงสลับสปอร์ตโฆษณา เมื่อนายกังวานฯ มาจัดรายการก็ยังคงปฏิบัติเช่นเดิม ดังนั้น บริษัทฯ จึงไม่ได้รับความเสียหาย และเข้าใจว่านายกังวานฯ เป็นนักจัดรายการของสถานี กองคลังของกรมที่เป็นเจ้าของสถานีก็ได้รับเงินค่าเช่าจากบริษัทฯ ตามสัญญาทุกเดือน ส่วนเจ้าหน้าที่ของสถานีก็เข้าใจว่านายกังวานฯ ทำสัญญาโดยถูกต้องแล้ว

โดยหัวหน้าสถานีและ “หน้าห้อง” สมคบกันทุจริต เริ่มตั้งแต่ทำสัญญาให้นายกังวานฯ เข้าจัดรายการ แล้วเก็บสัญญาเช่าไว้เองไม่ส่งให้ฝ่ายการเงินของสถานี รับชำระเงินค่าเช่า ก็เก็บเข้ากระเป๋าตัวเองโดยไม่มีใครรู้ เจ้าหน้าที่จึงเรียกการกระทำดังกล่าวว่า “ขายเวลาผี” เพราะคำว่า “ผี” จะใช้กับสิ่งที่ไม่มีตัวตน เมื่อนำเวลาออกอากาศที่มีผู้จ่ายค่าเช่าอยู่แล้วไปให้ผู้อื่นเช่าอีก จึงถูกเรียกว่า “ขายเวลาผี” งานนี้ผู้ทุจริตได้ไปหลายแสนบาท

ในที่สุดก็มีการชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่หัวหน้าสถานีและ “หน้าห้อง” โดยได้ส่งเรื่องให้กรมต้นสังกัดดำเนินการลงโทษทางวินัย ต้นสังกัดจะไปตั้งกรรมการสอบสวนใหม่ไม่ได้ ต้องลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดไป ซึ่งถ้าเป็นการทุจริตแล้วต้องลงโทษไล่่ออกจากราชการสถานเดียว ส่วนในทางอาญาก็ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดสั่งฟ้องคดีต่อศาล

“ทั้งหัวหน้าสถานีและหน้าห้อง ถูกไล่่ออกจากราชการ อดรับบำเหน็จ บำนาญ”

แต่เรื่องยังไม่จบเพราะยังมีคดีอาญาอีก ซึ่งคดีนี้อัยการสูงสุดสั่งฟ้อง เป็นหน้าที่ของ สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ต้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาไปรายงานตัวต่อพนักงานอัยการเพื่อส่งตัวฟ้องคดีต่อศาล โดยทางสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือส่งไปตามภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาปรากฏตามหลักฐานใบตอบรับว่าบุคคลทั้งสองลงลายมือชื่อรับหนังสือแจ้งให้ไปรายงานตัวแล้ว แต่ไม่ไป ก็เป็นหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ต้องไปยื่นคำร้องขอหมายจับต่อศาลเมื่อได้แล้วก็ส่งสำเนาหมายจับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อตามจับตัวตามอำนาจหน้าที่ ขณะที่ทางสำนักงาน ป.ป.ช. ก็มีส่วนงานที่คอยหาข่าวเพื่อตามจับตัวเช่นกัน

เวลาผ่านไปจนลืมเรื่องนี้ไปหมดแล้ว จู่ๆ เวลาบ่ายแก่ๆ สายข่าวแจ้งว่าพบตัว “ในห้อง” กับ “หน้าห้อง” แล้ว ทั้งสองแอบหนีไปเช่าห้องเล็กๆ อยู่ในชุมชนแออัดแห่งหนึ่ง โดย “ในห้อง” ไปรับจ้างใช้แรงงาน ซึ่งทางสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ประสานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับตัวได้ ส่วน “หน้าห้อง” สายข่าวรายงานว่ายังอยู่ในห้องเช่า แต่จะเข้าไปจับโดยพลการไม่ได้ เพราะเป็นเคสสถานต้องไปขอหมายค้นก่อน

เจ้าหน้าที่ไปถึงห้องเช่าที่มีสภาพขอมช่อก็เกือบเย็นแล้ว ได้ยินเสียงเด็กอ่อนร้องอแงอยู่ไม่พละดันต้องพบตัวร้อยเปอร์เซ็นต์ เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. กับเจ้าหน้าที่ตำรวจกุกกันเข้าไปในห้องแสดงหมายค้นและหมายจับแก่แม่ลูกอ่อนคนที่นั่งหันมจากอกแก่ลูกน้อยอยู่ ... ไข่แล้วครับ “หน้าห้อง” คนนั้น

“เธอพยักหน้าซ้ำๆ แสดงอาการรับรู้และบอกเป็นนัยว่า เบาๆ หน่อย อย่าส่งเสียงดัง ลูกกำลังจะหลับ เธอคงรู้ชะตากรรมดีว่ากระบวนการยุติธรรมกำลังจะพรากเธอและลูกไปตามกรรมที่ได้ก่อไว้ พลันเสียงกล่อมลูกก็ดังขึ้นพร้อมน้ำตาที่ไหลเป็นทาง มีเสียงสะอื้นปนเสียงร้องเพลงกล่อม”

“ลูกเอ๋ยนอนเถิดนอนเสียเจ้า
ห่วงจริง แม่ไม่ทิ้งไปเลย
ฟังกล่อมฟังเถอะจอมขวัญ
ทวยเทพครองป่าครองเขา
หลับเสียดวงหทัยของแม่
ลูกเอ๋ยแม่เฉลยคำพร
ขอให้บุญช่วยรักษา

ยังอ่อนยังเยาว์ขวัญเจ้าดวงจิตแม่เอ๋ย
นอนเสียเอ๋ยตื่นได้เขยชมกัน
ฟังแม่รำพันให้สวรรค์คุ้มครองเจ้า
ลูกยังอ่อนเยาว์โปรดเฝ้าดู
แม่อยู่ดูแล ขวัญแม่นอนเถิดแม่นอน
บุญครั้งก่อนแม่เคยทำมา
วอนให้วิบุชาให้พากฟ้ามาปกป้อง”

เจ้าหน้าที่ที่กรุณาเข้าไปหมายจะจับเธอ กลับยืนนิ่งเหมือนหุ่นตุ๊กตาก็ไม่ก้มหน้ามองพื้น ก็มองเหม่อลอยออกไปนอกหน้าต่าง ทุกคนคงรู้สึกอย่างเดียวกันว่าเวลานั้นเหมือนมีอะไรมาจุกที่คอสะทอนใจในโชคชะตาที่แม่ลูกคู่นี้กำลังเผชิญอยู่ ในที่สุดเราก็ต้องเป็นธุระติดตามญาติพี่น้องของ “ในท้อง” และ “หน้าท้อง” มารับตัวเด็กไปดูแล ส่วนเขาทั้งสองได้ถูกนำตัวไปฝากขังที่สถานีตำรวจหนึ่งคืน ก่อนวันรุ่งขึ้นเราต้องไปเบิกตัวส่งอัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาลต่อไป

แม่ลูกคู่นี้...จะอยู่กันอย่างไร ?
ใครจะเฝ้าดูแลเด็กน้อยคนนี้อย่างปลอดภัย ?
อีกนานแค่ไหนที่แม่ลูกจะได้กลับมาอยู่ด้วยกัน ?
ขออย่าให้ใครต้องพบเจอเหตุการณ์เช่นนี้อีกเลย ...

รายชื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๑. นายปานเทพ	กล้าณรงค์ราญ	ประธานกรรมการ ป.ป.ช.
๒. นายประสาธ	พงษ์ศิวกัญ	กรรมการ ป.ป.ช.
๓. ศาสตราจารย์ ภัคดี	โพธิศิริ	กรรมการ ป.ป.ช.
๔. ศาสตราจารย์พิเศษ วิชา	มหาคุณ	กรรมการ ป.ป.ช.
๕. นายวิชัย	วิวิตเสวี	กรรมการ ป.ป.ช.
๖. นายปรีชา	เลิศกมลมาศ	กรรมการ ป.ป.ช.
๗. พลตำรวจเอกสถาพร	หลาวทอง	กรรมการ ป.ป.ช.
๘. นายณรงค์	รัฐอมฤต	กรรมการ ป.ป.ช.
๙. นางสาวสุภา	ปิยะจิตติ	กรรมการ ป.ป.ช.

**รายชื่อคณะกรรมการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต
สำนักงาน ป.ป.ช.**

๑.	นายณรงค์ รั้วมฤต	ประธานอนุกรรมการ
๒.	นายจีระพงษ์ สีวยะวิโรจน์	อนุกรรมการ
๓.	นางชลรส นงค์ภา	อนุกรรมการ
๔.	พลอากาศตรี นายแพทย์ บุญเลิศ จุลเกียรติ	อนุกรรมการ
๕.	นายพะนอม แก้วกำเนิด	อนุกรรมการ
๖.	นายพนม พงษ์ไพบูลย์	อนุกรรมการ
๗.	นายบุญสม นาวานุเคราะห์	อนุกรรมการ
๘.	นางสาวดวงพร รุจิเรข	อนุกรรมการ
๙.	นางสุนันท์ สีนธพานนท์	อนุกรรมการ
๑๐.	นางสาวนราทิพย์ พุ่มทรัพย์	อนุกรรมการ
๑๑.	นายบุญสนอง บุญมี	อนุกรรมการ
๑๒.	นายภาส ภาสสีทา	อนุกรรมการ
๑๓.	นางวรรณทวี ศรีสุกใส	อนุกรรมการ
๑๔.	นางสาวจางกล ทรัพย์สมบูรณ์	อนุกรรมการ
๑๕.	รองศาสตราจารย์ พรทิพย์ พิมลสินธุ์	อนุกรรมการ
๑๖.	ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์ (นายทวีชาติ นิลกาญจน์)	อนุกรรมการ
๑๗.	รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. (นายชัยรัตน์ ชนิษฐบุตร)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๘.	ผู้อำนวยการสำนักป้องกันปราบปรามการทุจริตภาคประชาสังคม และการพัฒนาเครือข่าย (นายมนต์ชัย วสุวัต)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙.	ผู้อำนวยการสำนักป้องกันปราบปรามการทุจริตภาคการเมือง (นายบุญแสง ซีระภากร)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐.	ผู้อำนวยการสำนักป้องกันปราบปรามการทุจริตภาครัฐ (นายธิตี เมฆวนิชย์)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

รายชื่อคณะกรรมการจัดทำชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ ๒ สำนักงาน ป.ป.ช.

๑. นายอุทิศ บัวศรี ประธานคณะกรรมการ
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช.
๒. นายภาส ภาสสัตธา คณะทำงาน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการ สำนักงาน ป.ป.ช.
๓. นายอุดมศักดิ์ ดุลยประพันธ์ คณะทำงาน
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช.
๔. นายเกตุชัย ธนเศรษฐ์ คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ ๒ สำนักงาน ป.ป.ช.
๕. นายโชติ มหาชัยฤทธิพร คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ ๓ สำนักงาน ป.ป.ช.
๖. นายมนู โขติเสน คณะทำงาน
ผู้อำนวยการส่วนเรื่องราวร้องทุกข์ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๗. นางสาวศศิมา ราชาชนนท์ คณะทำงาน
นิติกรชำนาญการพิเศษ กรมบัญชีกลาง
๘. นางสาวอรณิชา สุขบาล คณะทำงาน
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ป.ป.ท.
๙. นายสำนาน มีศิริ คณะทำงาน
เจ้าพนักงานปราบปรามการทุจริตชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช.
๑๐. นายธิตี เมฆวนิชย์ คณะทำงานและเลขานุการ
ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ สำนักงาน ป.ป.ช.
๑๑. นายเฉลิมชัยวงศ์ บริรักษ์ คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.
๑๒. นายสรารุณี เศรษฐกร คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.
๑๓. นายธนวัฒน์ มะแมน คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.
๑๔. นางสาวอิสริย์ ตี๋ปินวงศ์ คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ สำนักงาน ป.ป.ช.

ที่ปรึกษา

๑. นายณรงค์ รัฐอมฤต	กรรมการ ป.ป.ช.
๒. นายสรรเสริญ พลเจียก	เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๓. นายอุทิศ บัวศรี	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

บรรณาธิการ

นายธิตี เมฆวนิชย์ ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ

กองบรรณาธิการ

๑. นายธเนศ ตระกูลฤกษ์ดี	๒. นายสมพจน์ แผงประสิทธิ์
๓. นางสาวกัลยา สวนโพธิ์	๔. นายเฉลิมชัยวงศ์ บริรักษ์
๕. นายสรารุฒิ เศรษฐกร	๖. นายพงษ์พันธ์ โตสกุลไกร
๗. นายกาญจน์บัณฑิต สนนุช	๘. นายเทอดภูมิ ทัศนพิมล
๙. นายภิญโญยศ ม่วงสมมุข	๑๐. นายชนวัฒน์ มะแมน
๑๑. นายณัฐพงศ์ มณีจักร์	๑๒. นางสาวอิสริยา ตีบบินวงค์
๑๓. นางสาวจารุวรรณ แสนจันทร์	๑๔. นางสาวธิตติมา บัวระพา
๑๕. นางสาวศศิวิมล เอกพันธ์	

สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ
สำนักงาน ป.ป.ช.

เลขที่ ๑๖๕/๑ ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๒ ๓๖๑๔ – ๕ ต่อ ๕๐๒, ๕๑๑, ๖๐๗, ๐ ๒๒๘๒ ๑๑๔๙
โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๘๗๑๒

พิมพ์ครั้งที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑๔,๐๐๐ เล่ม

บริษัท ศรีอนันต์การพิมพ์ จำกัด

๑๖๗/๒๑-๒๒ ถนนประชาธิปไตย บางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
โทร. ๐-๒๒๘๑-๙๓๐๑, ๐-๒๒๘๒-๐๕๑๔, ๐๘๑-๖๔๕-๐๕๕๔ แฟกซ์ ๐-๒๒๘๒-๒๙๙๖
E-mail : sriprinting@yahoo.com

แบบการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต / ร่ำรวยผิดปกติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลของผู้กล่าวหา

ชื่อ - นามสกุล

รหัสบัตรประชาชน

ที่อยู่ หมู่ที่ ซอย

ถนน ตำบล

อำเภอ จังหวัด

โทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์มือถือ

E-mail อาชีพ

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลของผู้ถูกกล่าวหา

ชื่อ - นามสกุล

ตำแหน่ง ระดับ

สังกัดของผู้ถูกกล่าวหา

กรม กระทรวง

จังหวัดที่เกิดเหตุ

ข้อกล่าวหา

ส่วนที่ ๓ พฤติการณ์การกระทำการทุจริตตามข้อกล่าวหาโดยละเอียด (โปรดระบุวัน เวลา สถานที่ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พยานบุคคลหรือพยานหลักฐานอื่นๆ ที่สามารถตรวจสอบได้ และหากมีเอกสารหลักฐาน ให้แนบมาด้วย)

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้กล่าวหา

แบบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริต ของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ ๒

ส่วนที่ ๑ ผู้ให้ข้อมูล

ชื่อ - นามสกุล

ที่อยู่ ตำบลอำเภอ

จังหวัด โทรศัพท์

E-mail อาชีพ

สังกัด ตำแหน่ง

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจเกี่ยวกับชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ ๒

มาก

ปานกลาง

น้อย

ท่านสามารถนำชุดความรู้ฯ ชุดที่ ๒ ไปใช้ประโยชน์ในการ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ทุกชีวิต
ชีวิตพิณาศ